

PROGRAMME COLLOQUE INTERNATIONAL

Le développement de la cinéphilie et la promotion des cinémas français et locaux.
La contribution des Instituts français et des Alliances françaises

*Sinefilinin gelişimi, Fransız sineması ve yerel sinemaların tanıtımında Fransız
Kültür Merkezleri ve Alliance Française'lerin yeri*

The development of cinephilia and the promotion of French and local cinemas.
The contribution of the French Institutes and the Alliances Françaises

Le développement de la cinéphilie et la promotion des cinémas français et locaux.

La contribution des Instituts français et des Alliances françaises

29-30 novembre 2018, Institut français, Istanbul

Le rôle des salles de cinéma dans le développement de la cinéphilie est un domaine qui a fait l'objet d'un certain nombre de recherches (A. de Baecque, E. Ethis, C. Gauthier L. Jullier et J.-M. Leveratto, L. Souilles-Debats, C. Tallibert, etc.). Parmi ces salles, un pan spécifique constitué par celles du réseau des établissements culturels français à l'étranger, IF et AF (150 salles), n'a pas été analysé. Pourtant, elles ont apporté et apportent toujours une contribution importante en matière de diffusion et de promotion, pour exemple : les salles Elvire Popesco (Institut français de Bucarest en Roumanie) ou Jean Renoir (Institut français de Séoul), ou encore les salles des Alliances françaises de Buenos Aires et de La Havane.

Organisés dans un contexte souvent contraignant - d'enracinement des valeurs traditionnelles, de contrôle politique et d'américanisation des sociétés (explosion des multiplexes et d'un cinéma mainstream) - les programmations éclectiques de ces salles, les initiatives envers le jeune public (depuis 1997 les Instituts français décernent les prix des jeunes cinéphiles francophones), les festivals (« Le Festival International Itinérant de Films de femmes FILMMOR » (soutenu par l'Institut français d'Istanbul dès sa première édition en 2002 et reste l'un des partenaires principaux en mettant à disposition sa salle, invitant des réalisatrices françaises, etc.), ainsi que les rencontres et Master Class, ont marqué des générations de femmes et d'hommes, acteurs des mutations de leurs pays.

Si l'action culturelle extérieure française en général a été largement étudiée, l'action en matière de cinéma, quant à elle, a été négligée. L'ambition de ce colloque est de remédier à ce manque et de mettre en lumière cette contribution, dans le développement de la cinéphilie et dans la promotion des cinémas français et local, notamment dans l'encouragement de la jeune création et l'émergence de nouveaux talents. Tel est le cas de la salle de l'Institut français d'Alger, premier lieu de diffusion de plusieurs films de jeunes cinéastes algériens (dont *Les Bienheureux* de Sofia Djama, 2017).

Ce colloque s'inscrit dans le cadre du programme de recherche « Exporter et soutenir le cinéma français dans le contexte des Instituts français et des Alliances françaises ». À travers le cas du cinéma, ce projet questionne les modalités et formes d'action de la diplomatie culturelle française dans le domaine de la promotion, la circulation et l'exportation du cinéma français. Nous analysons l'efficacité des actions (part de marché du cinéma français dans la consommation globale, influence du cinéma français sur la création locale, adaptation de l'organisation du modèle français) tout en questionnant leurs limites et difficultés. Ce projet, proposé par l'IRCAV, est soutenu par le Labex ICCA (programme structurant « Modèle français »). Il compte pour principaux partenaires : IF, CNC, MEAE, ERCAE, MEDIAR (Istanbul).

Codirection : Kira Kitsopanidou (Professeure, Université Sorbonne Nouvelle Paris 3/IRCAV), Christophe Pecot (attaché audiovisuel régional, Consulat général de France et Institut français à Istanbul), Giusy Pisano (Professeure, ENS-Louis-Lumière/IRCAV), Ayse Toy Par (Maître de conférences, Université Galatasaray/MEDIAR), Azime Hülya Ugur (Professeure, Université Giresun)

Sinefilinin gelişimi, Fransız sineması ve yerel sinemaların tanıtımında Fransız Kültür Merkezleri ve Alliance Française'lerin yeri

Fransız Kültür Merkezi, İstanbul - 29-30 Kasım 2018

Sinema salonlarının sinefilinin gelişimine katkısı bir dizi araştırmaya konu olmuştur (A. de Baecque, E. Ethis, C. Gauthier L. Jullier ve J.-M. Leveratto, L. Souilles-Debats, C. Tallibert, vd.). Bu araştırmalarda, yurtdışındaki Fransız kültür kurumları ağının bir bölümü olan ve toplamda 150 salonu bulunan FKM (Fransız Kültür Merkezleri ve AF (Alliances françaises) yer almamıştır. Bununla birlikte, bu salonlar filmlerin dağıtımı ve tanıtımına destek olup her zaman önemli bir katkıda bulunmuşlardır, örneğin: Elvire Popesco (Romanya'daki Bükreş Fransız Kültür Merkezi) veya Jean Renoir salonları (Güney Kore'deki Seul Fransız Kültür Merkezi) ve Buenos Aires ve Havana Alliances françaises salonları.

Bu salonlar; genellikle köklü geleneksel değerlerin hüküm sürdüğü, siyasi denetim ve Amerikanlaşmanın (müльтиplekslerde ve anaakım sinemada patlama) yaşandığı bir ortamda, seçkin programları, genç seyirciye yönelik girişimleri (1997'den itibaren Fransız Kültür merkezleri Fransızca konuşan genç sinefiller ödülleri dağıtmaktadır), katkıda buldukları festivaller (örneğin: Uluslararası Kadın Filmleri Festivali FİLMMOR, 2002 yılındaki ilk senesinden bu yana Fransız Kültür Merkezi tarafından desteklenmekte ve gerek Fransız sinemacıları davet ederek gerekse salon vererek FKM festivalin ana ortaklardan biri olmaya devam etmektedir), düzenledikleri toplantılar ve ustalık sınıfları ülkelerindeki dönüşümlerin aktörleri olan nesilleri etkilemişlerdir.

Genel olarak Fransız kültürünün Fransa dışındaki etkisi fazlaca incelenmiş olmakla birlikte sinema alanındaki etkinliği ihmal edilmiştir. Bu kolokyumun amacı söz konusu eksikliği gidermek ve bu katkıyı sinefilinin gelişiminde ve Fransız sineması ve yerel sinemaların tanıtımında, bilhassa genç yaratıcıların ve yeni yeteneklerin ortaya çıkmasının desteklenmesinde öne çıkarmaktır. Pek çok Cezayirli genç sinemacının filmlerinin (Sofia Djama, *Les Bienheureux*, 2017 gibi) ilk gösterildiği yer olan Cezayir Fransız Kültür Merkezi salonu bu duruma örnektir.

Bu konferans, "Fransız sinemasını Fransız Kültür Merkezleri ve Alliances Françaises'ler bağlamında ihraç etmek ve desteklemek" başlıklı araştırma programı kapsamında yer almaktadır. Bu proje, sinema örneğinden yola çıkarak, Fransız kültürel diplomasinin Fransız sinemasının tanıtımı, dolaşımı ve ihracı alanındaki eylem yöntemlerini ve şekillerini sorgulamaktadır. Bu eylemlerin etkinliğini (küresel ölçekte Fransız sinemasının pazar payı, Fransız sinemasının yerel sinemalar üzerindeki etkisi, Fransız modelinin uyarlanması) incelerken bir yandan da bunların sınırlarını ve güçlüklerini tartışmak da amaçlanmaktadır. IRCAY'ın bu projesi Labex ICCA ("Fransız Modeli" temel programı) tarafından desteklenmekte ve IF, CNC, MEAE, ERCAE, MEDIAR (İstanbul) işbirliğiyle gerçekleştirilmektedir.

Organizasyon Komitesi: Kira Kitsopanidou (Professeure, Université Sorbonne Nouvelle Paris 3/IRCAV), Christophe Pecot (attaché audiovisuel régional, Consulat général de France et Institut français à Istanbul), Giusy Pisano (Professeure, ENS-Louis-Lumière/IRCAV), Ayse Toy Par (Maître de conférences, Université Galatasaray/MEDIAR), Azime Hülya Ugur (Professeure, Université Giresun)

The development of cinephilia and the promotion of French and local cinemas.

The contribution of the French Institutes and the Alliances Françaises

Institut français, Istanbul - 29-30 November 2018

The role of movie theatres in the development of cinephilia is a field which has been the subject of a number of researches (A. de Baecque, E. Ethis, C. Gauthier L. Jullier and J.-M. Leveratto, L. Souilles-Debats, C. Tallibert, etc.). Among these venues, a specific section consisting of those of the network of French cultural institutions abroad, IF and AF (150 venues) has not been analysed. Yet they have encouraged and still make a significant contribution to the dissemination and the promotion of cinema, for example: Cinemas Elvire Popesco (the French Institute of Bucharest in Romania), Jean Renoir (the French Cultural Centre of Seoul) or venues of the Alliances françaises of Buenos Aires and Havana.

The eclectic programming of these venues, initiatives towards the young public (since 1997 the French Institutes award the prizes of young French-speaking movie-goers), the festivals (International Filmmor Women's Film Festival on Wheels is supported by the French Institute of Istanbul since its first edition in 2002 and IF remains one of the main partners of the festival by providing its venue, inviting French filmmakers, etc.), the meetings and Master Classes, offered often in a challenging environment – traditional values, political control and Americanization of societies (explosion of multiplexes and a mainstream cinema) – have marked generations of women and men, protagonists of the transformation of their countries.

The French cultural action outside France in general has been widely studied, cinema-related action, however, has been neglected. The aim of this colloquium is to remedy this lack and to highlight this contribution to the development of the cinephilia and to the promotion of French and local cinemas, including the encouragement of young creation and the emergence of new talents. Such is the case of the venue of the French Institute of Algiers, first place of diffusion of several young Algerian film-makers' movies (including *The Blessed* of Sofia Djama, 2017).

This conference is part of the research program “Exporting and Supporting French Cinema in the context of the French Institutes and the Alliances françaises”. Through the case of cinema, this project questions the methods and forms of French cultural diplomacy action in the field of the promotion, circulation and exportation of French cinema. We analyse the effectiveness of actions (market share of French cinema in global consumption, influence of French cinema on local creation, adaptation of the French model's organization) while questioning their limits and difficulties. This project, proposed by IRCAV, is supported by the Labex ICCA (structuring program “French Model”). It has for main partners: IF, CNC, MEAE, ERCAE, MEDIAR (Istanbul).

Organized by: Kira Kitsopanidou (Professeure, Université Sorbonne Nouvelle Paris 3/IRCAV), Christophe Pecot (attaché audiovisuel régional, Consulat général de France et Institut français à Istanbul), Giusy Pisano (Professeure, ENS-Louis-Lumière/IRCAV), Ayse Toy Par (Maître de conférences, Université Galatasaray/MEDIAR), Azime Hülya Uğur (Professeure, Université Giresun)

29 Novembre 2018

9h00 – Accueil / Karşılama / Welcoming

9h30/9h45 - Ouverture du colloque / Resmi Açılış / Official Opening
Eric Soulier (COCAC-IF d'Istanbul)

9h45/10h10 : Exposé inaugural / Açılış Konuşması / Opening Lecture
Laurent Creton (Université Sorbonne Nouvelle - Paris 3)

10h10/12h15 Session 1 : Actions culturelles et politiques / Kültürel- Siyasal Girişimler / Cultural Policies and Actions

Animée par / Moderatör / Chaired by: Giusy Pisano (ENS Louis-Lumière/Sorbonne nouvelle Paris 3/IRCAV)

10h10/10h30 : Philippe Lane (Université de Rouen) - *La promotion des cinémas français et local : quelles interactions ? / Yerel ve Fransız filmlerinin tanıtımı : Nasıl bir etkileşim ? / The promotion of French and local cinemas: Which interactions?*

Discussion / Tartışma / Discussion: 15 minutes

10h45-11h05 Dorothée Dognon (Universite d'Abomey Calavi) - *Le rôle des IF dans l'éducation à l'image ou l'éducation de l'image en Afrique subsaharienne cas du Benin / Sahra Altı Afrika Ülkelerinde görsel okuryazarlık eğitiminde Fransız Kültür Merkezlerinin Rolü : Benin Örneği / The role of the French Instituts in audio-visual literacy education in sub-Saharan Africa : Case of Benin*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

Pause / Ara / Break

11h30/11h50 Sezen Kayhan (Université de Koç) : *Le rôle des centres culturels dans les coproductions internationales : une analyse de la collaboration entre Meeting on The Bridge et l'Institut français / Uluslararası ortak yapımlarda kültür merkezlerinin rolü: İstanbul Fransız Kültür Merkezi ve Köprüde buluşmalar platformu işbirliği üzerine bir inceleme / The role of cultural centers in international co-productions: An analysis of the collaboration between Meeting on The Bridge and the French Institute*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

12h15/13h30 - Déjeuner / Öğle Yemeği / Lunch

14h00-15h50 Session 2 : Actions culturelles - espaces alternatifs / Kültürel Girişimler- Alternatif Mekânlar / Cultural Actions – Alternative Spaces

Animée par / Moderatör / Chaired by: Kira Kitsopanidou (Université Sorbonne Nouvelle Paris 3/IRCAV)

14h00/14h20 : Claude Forest (Université de Strasbourg) - *La diffusion des films dans un pays sans production cinématographique et peu de salles de cinéma. Le cas du Togo / Film üretimi olmayan ve sinema salonu sayısının az olduğu bir ülkede dağıtım : Togo Örneği / Film distribution in a country without cinematographic production and with few cinemas. The case of Togo*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

14h35/14h55 : Sora Hong (EHESS) - *Le Munhwawon sedae et le Centre culturel français à Séoul : la naissance du pionnier de la « Korean New Wave », le nouveau cinéma sud-coréen dans les années 1980-1990 / 1980-1990 yılları arasında Güney Kore sinemasının Yeni Dalgasının öncüsü : Munhwawon sedae ve Seul Fransız Kültür Merkezi / The Munhwawon sedae and the French Cultural Center in Seoul: the birth of the pioneer of the « Korean New Wave », the new South Korean cinema in 1980-1990*

Discussion / Tartışma / Discussion: 15 minutes

15h10/15h20 : Aurélian Michon (IF d'Indonésie) : *La diffusion alternative et les « Films Komunitas » en Indonésie / Endonezya'da alternatif gösterim ve "Komunitas Filmleri" / Alternative Distribution and « Komunitas Films » in Indonesia*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

15h35/15h50 - Pause café / Kahve arası / Coffee Break

15h50/17h30 Session 3 : Panel 1. « L'Institut français d'Istanbul : Un lieu cinématographique privilégié / Fransız Kültür Merkezi : Ayrıcalıklı Bir Sinema Mekânı / The French Institute of Istanbul : A Privileged Cinematographic Place

Animée par / Moderatör / Chaired by : Christophe Pécot (attaché audiovisuel régional, Consulat général de France et Institut français à Istanbul)

Ece Vitriuel (Université Galatasaray) : *Évolution du paysage cinématographique en Turquie et le rôle des Instituts français / Türkiye'de Sinema Ortamının Dönüşümü ve Fransız Kültür Merkezlerinin Rolü / Evolution of the cinematographic landscape in Turkey and the role of French Institutes*

Ayse Toy Par (Université Galatasaray) : *Activités cinématographiques de l' IF d'Istanbul : Un début d'analyse historique / Geçmişten günümüze İstanbul Fransız Kültür Merkezi / Cinematographic Activities of the French Institute of Istanbul : A Beginning of a Historical Analysis*

Gülşenem Gün (Université Galatasaray) : *Soutien des IF aux activités cinématographiques alternatives / Fransız Kültür Merkezinin Alternatif Sinema Faaliyetlerine desteği / The Support of French Institutes for Alternative Cinematographic Activities*

Hülya Uğur Tanrıöver (Université Giresun) : *Le rôle de la fréquentation des salles de cinéma des Instituts français dans la formation des milieux du cinéma en Turquie / Fransız Kültür Merkezi Sinema Etkinliklerinin Türkiye'de Sinema Çevrelerinin Gelişimine Katkısı /*

The role of movie attendance at French Institutes' cinemas in the training of film circles in Turkey

Discussion / Tartışma / Discussion: 25 minutes

19h30/ 21h30 - Diner / Akşam Yemeği / Diner

30 novembre 2018

9h30h/10h50 Session 4 : Panel 2. La salle Elvire Popesco : exemple de maintien de la diversité culturelle dans un contexte de crise / Kriz Ortamında Kültürel Çeşitliliğin Sürdürülmesi Örneği : Elvire Popesco Salonu / Cinema Elvire Popesco: Example of maintaining cultural diversity in a crisis context

Animée par / Moderatör / Chaired by : Nicolas Peyre (Université de Toulouse 1, IDETCOM)

Ana Ribeiro (Université Paris 8 et Evry) - *La salle Elvire Popesco et la distribution : les défis de la programmation art et essai en Roumanie / Elvire Popesco Salonu ve Dağıtım: Romanya'da Art House Film Programlamanın Zorlukları / Cinema Elvire Popesco and Distribution: The Challenges of Art and Essay Programming in Romania*

Lucie Guérin (IF de Roumanie) - *La salle de cinéma Elvire Popesco, moteur de la diversité des expressions cinématographiques et de la coopération franco-roumaine / Sinematografik anlatım çeşitliliğinin ve Fransız-Romen işbirliğinin itici gücü Elvire Popesco sinema salonu / Cinema Elvire Popesco, the driving force behind the diversity of cinematographic expressions and French-Romanian cooperation*

Raluca Calin (Université d'Avignon et des Pays de Vaucluse) - *L'institut français de Roumanie : un cadre facilitateur de la diversité culturelle à l'écran / Romanya Fransız Kültür Merkezi: Perdede kültürel çeşitliliği kolaylaştıran ortam / The French Institute of Romania: a framework facilitating cultural diversity on screen*

Discussion / Tartışma / Discussion : 20 minutes

10h50/11h05 - Pause café / Kahve arası / Coffee Break

11h05/12h50 - Session 5 : Les instituts français et le local / Fransız Kültür Merkezleri ve Yerel Sinemalar / French Instituts and the Local

Animée par / Moderatör / Chaired by : A. Hülya Uğur Tanrıöver (Professeure, Université Giresun)

11h05/11h25 : Nicolas Peyre (Université de Toulouse 1, IDETCOM) - *Le développement de la cinéphilie et la promotion des cinémas français et locaux. La contribution de l'Institut français de Madrid, en Espagne / İspanya'da Sinefilinin gelişimi ve Fransız ve yerel sinemaların desteklenmesinde Madrid Fransız Kültür Merkezinin katkısı. / The development of cinephilia and the promotion of French and local cinemas. The contribution of the French Institute of Madrid, Spain*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

11h40/12h50 : Daddy Dibinga (Université Assane Seck de Ziguinchor, CREILAC) - *La représentation des cinéphiles de l'Institut français de Dakar / Dakar Fransız Kültür Merkezinin sinefilleri / The representation of the moviegoers of the French Institute of Dakar*

Discussion / Tartışma / Discussion: 15 minutes

12h15/12h35 : Emna Mrabet (Université Paris 8, ESTCA) - *L'Institut culturel français en Tunisie : Un acteur du renouveau cinématographique / Yenilenen Sinemanın Aktörü : Tunus Fransız Kültür Merkezi / The French Cultural Institute in Tunisia: A player in the cinematic revival*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

12h50/14h30 - Pause déjeuner / Öğle Arası / Lunch Break

14h30/16h15 Session 6 : Public et programmations / Seyirciler ve programlama / Audience and programming

Animée par / Moderatör / Chaired by : Philippe Bourdier (Université d'Orléans)

14h30/14h50 : Ana Vinuela (Université Sorbonne Nouvelle Paris 3) : *La promotion d'un cinéma : à travers le programme « Young French Cinema » / « Young French Cinema » programı kapsamında bir sinemanın desteklenmesi / Promoting a cinema through the « Young French Cinema » program*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

15h05/15h25 : Marilyn Marignan (Université Lumière - Lyon 2) - *Festinema Junior : étude et analyse du succès d'un programme d'éducation à l'image aux États-Unis (2014-2018) / Festinema Junior: Amerika Birleşik Devletleri'nde bir görsel okuryazarlık eğitimi*

programının başarısının incelenmesi (2014-2018). / Festinema Junior: Study and analysis of the success of an audio-visual literacy education program in the United States (2014-2018)

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

15h40/16h00 : Dhurata Hoxha (Directrice, Alliance française de Shkoder) - *Le ciné-club en fonction de la promotion de la culture française et de l'enseignement de la langue / Fransız dili ve kültürünün desteklenmesi çerçevesinde film kulübü / The film club in its intention to promote French culture and language teaching*

Discussion / Tartışma / Discussion : 15 minutes

16h15/16h30 - Pause café / Kahve Arası / Coffee Break

16h30-18h45 - Table ronde : *Les professionnels du cinéma en Turquie et leurs relations avec les IF et Alliances françaises) / Yuvarlak Masa : Türkiye'de sinema profesyonellerinin Fransız Kültür Merkezleri ve Alliances françaises'lerle olan ilişkileri / Round table : Film professionals in Turkey and their relations with the French Instituts and Alliances françaises*

Animée par / Moderatör / Chaired by : Jak Şalom (Directeur de la cinémathèque d'Istanbul)

Table ronde avec / Yuvarlak masa tartışması / Round table discussion with : Ümit Ünal (réalisateur), Alin Taşçıyan (critique de cinéma, membre de FRIPESCI) et Azize Tan (Başka Sinema) Enis Rıza Sakızlı (réalisateur de films documentaire, enseignant, écrivain)

Discussion / Tartışma : 15 minutes

Fin du colloque

Résumé des interventions / Bildiri Özetleri

Session 1 - Actions culturelles et politiques / Kültürel- Siyasal Girişimler

Philippe Lane (Université de Rouen) - *La promotion des cinémas français et local : quelles interactions ? / Yerel ve Fransız filmlerinin tanıtımı : Nasıl bir etkileşim ?*

Il s'agit ici, dans le cadre de l'axe 2 de ce Colloque, d'interroger la pertinence de la notion d'influence dans le domaine cinématographique, et, en particulier, dans la programmation et la promotion des cinémas français et local.

Le rôle des collaborations et des partenariats est essentiel dans la mise en œuvre des stratégies culturelles des établissements culturels locaux et français. Reste à identifier et mettre en réseau des établissements qui n'ont pas nécessairement l'habitude de travailler en semble : écoles, universités, centres de formation, structures associatives et culturelles, festivals, etc.).

L'objectif de cette communication est d'étudier le rôle que peuvent jouer les établissements culturels (au sens large) dans la « re-définition » des programmations artistiques définies en partenariat entre les scènes locales et les interlocuteurs français et francophones.

Cet exposé est illustré de quelques exemples tirés de mon expérience dans le réseau culturel français. / *Bu çalışmada yerel sinemanın ve Fransız filmlerinin tanıtımları ve hazırlanan gösterim programları göz önünde bulundurularak, sinema alanında etki kavramının yeri sorgulanacaktır. Ortaklıklar ve işbirlikleri, yerel ve Fransız kültür kurumlarının kültürel stratejilerini hayata geçirmelerinde temel bir role sahiptir. Söz konusu olan, birlikte çalışma alışkanlığı bulunmayan kurumları (okullar, üniversiteler, eğitim kurumları, dernekler, kültür kurumları, festivaller vs.) tanımlayıp birbirleriyle ilişkilendirmektir.*

Bu bildirinin amacı, yerel yapılar ile Fransız-Frankofon kesim arasındaki işbirlikleriyle oluşmuş sanatsal programların "yeniden tanımlanmasında" kültür kurumlarının (genel anlamıyla) oynayabileceği rolü ele almaktır. Sunum, Fransız kültür ağındaki deneyimlerimden seçilmiş örneklerden hareketle hazırlanmıştır.

Dorothee Dognon (Universite d'Abomey Calavi) - *Le rôle des IF dans l'éducation à l'image ou l'éducation de l'image en Afrique subsaharienne cas du Benin / Sahra Altı Afrika Ülkelerinde Görsel Okur-Yazarlık Eğitiminde Fransız Kültür Merkezlerinin Rolü : Benin Örneği*

Presque toutes les salles de cinéma sont fermées dans la plupart des pays africains. Il y a très peu ou presque pas d'écoles ou de structures de formation dans le domaine du cinéma. Rares sont les pays où l'on parle encore de ciné-club, de festival de film, en somme d'activité cinématographique. Au Benin, il y a plus d'une vingtaine d'années que toutes les salles du cinéma sont fermées. Des tentatives de festival du cinéma sont observées, à peine deux écoles du cinéma sérieuses sont fonctionnelles. Comment expliquer que dans ce pays où il y a au moins deux fédérations d'associations des cinéastes on n'arrive même pas à produire des films régulièrement ? Dans cet environnement, comme celui du Benin, comment assurer l'exportation des films français ? Ne faut-il pas créer les conditions permettant au cinéophile de s'approprier du cinéma ? Quelles sont alors les stratégies à mettre en place ? / *Birçok Afrika ülkesinde neredeyse tüm sinema salonları kapalı durumda. Sinema okulları ya da bu alanda eğitim veren kurumlar yok denecek kadar az. Bugün hala sinema kulüplerinden, film festivallerinden; kısacası sinema faaliyetlerinden bahsedilen ülkeler ise sınırlı sayıda. Benin'de ise yirmi yılı aşkın süredir tüm sinema salonları kapalı. Çeşitli film festivali girişimleri gözlemlense de, yalnızca iki sinema okulu çalışır durumda. En az iki yönetmen derneği federasyonunun bulunduğu bu ülkede nasıl olur da iki yıl gibi bir sürede bile uzun metraj film çekilememektedir?*

Benin’de bu gibi bir ortamda, Fransız filmlerinin dağıtımını nasıl gerçekleştirilebilir? Bir sinefilin sinemayı kendisine ait kılmasına imkan tanıyan şartlar yaratılması gerekmez mi? Eğer gerekiyorsa bunun için ne tür stratejiler izlenmelidir? Söz konusu sorular “Yerel sinemanın ve Fransız filmlerinin programlanması ve tanıtılması: Stratejiler, tarihsel süreç, işbirlikleri” problemi çerçevesinde ele alınacaktır.

Sezen Kayhan (Université de Koç) : *Le rôle des centres culturels dans les coproductions internationales : une analyse de la collaboration entre Meeting on The Bridge et l’Institut français / Uluslararası ortak yapımlarda kültür merkezlerinin rolü: İstanbul Fransız Kültür Merkezi ve Köprüde buluşmalar platformu işbirliği üzerine bir inceleme*

Les conditions de production et de distribution devenues de plus en plus multi-culturelles et polycentriques, le paradigme national encore plus restreint, les pratiques de financement, de production, de distribution et de projection ont progressivement dépassé les limites nationales. Mêmes les grandes sociétés de production hollywoodiennes travaillent avec les coproducteurs européens et font des films multinationaux. Comme les financements nationaux étaient peu suffisants dans des années 90, le cinéma turc s’est également mis à collaborer avec les pays européens et par conséquent, a renforcé les processus de production et de distribution cinématographique. En fonction de marchés du films européens développés dans les années 2000, il est devenu indispensable pour la Turquie de mettre en place une telle organisation afin d’attirer l’attention des producteurs de divers pays et en 2008, la première plate-forme de collaboration et des films en cours de production “Meetings on the Bridge” a été créée au sein du Festival international du film d’Istanbul organisé par Fondation des arts et de la culture d’Istanbul. Le programme “Meetings on the Bridge” est soutenu par divers centres culturels à Istanbul. L’un de ses sponsors les plus anciens, L’Institut Français d’Istanbul cherche à créer des liens entre Meetings on the Bridge et des talents français (producteurs, cinéastes, comédiens). L’Institut Français prend souvent en charge les frais de transport et d’hébergement des participants et permet d’établir un lien entre les cinémas de deux pays. *Album de famille* (Mehmet Can Mertoğlu, 2016), une coproduction franco-turque-roumaine qui est présentée à la Semaine de la Critique, section parallèle du Festival de Cannes; *La chanson de ma mère* (Erol Mintaş, 2014), une coproduction franco-turque qui a remporté le prix du meilleur film au Festival du Film de Sarajevo; *Mr. Gay Syria* (Ayşe Polat, 2017), une coproduction franco-turque-allemande présentée aux importants festivals du films documentaire tels qu’IDFA et Sheffield; ce sont des films qui ont trouvé leurs producteurs français grâce au partenariat de Meetings on the Bridge et de l’Institut Français. Cette étude va interroger la collaboration entre l’IF d’Istanbul et la plateforme Meetings on the Bridge et mettre en question le rôle que joue l’Institut dans les cinémas de deux pays / *Gittikçe çok kültürlü ve çok merkezli hale gelen film üretim ve tüketim koşullarının incelenmesinde ulus paradigmasının kısıtlayıcı kalmasıyla birçok eserin fonlama, yapım, dağıtım ve gösterim aşamalarında hızla ulus kapsamının dışına çıkmıştır. Bugün Hollywood’daki büyük yapım şirketleri dahi Avrupa’dan ortak yapımcılarla birlikte çalışmakta ve çok uluslu filmler üretmektedirler. 1990’larda büyük oranda yerli finans kaynaklarının yetersiz kalmasından ötürü Türkiye Sineması da Avrupa ülkeleri ile ortak yapım yolunu izlemiş, böylece film üretim ve dağıtım süreçlerini güçlendirmiştir. 2000’lerde Avrupa’da gelişen film marketleri ile birlikte Türkiye’ye farklı ülkelerden yapımcıları çekmek için benzer bir organizasyon ihtiyacı doğmuş ve 2008 yılında Türkiye’deki ilk film geliştirme ve ortak yapım platformu olan Köprüde Buluşmalar İstanbul Kültür Sanat Vakfı’nın düzenlediği İstanbul Film Festivali çatısı altında gerçekleştirilmiştir. Köprüde Buluşmalar platformu İstanbul’daki farklı kültür merkezlerinden destek almaktadır. Platformun en eski destekçilerinden biri olan İstanbul’daki Fransız Kültür Merkezi, Köprüde Buluşmalar ve Fransız yetenekler (yapımcılar, yönetmenler, oyuncular) arasında bağ kurmaktadır. Fransız Kültür Merkezi çoğu zaman gelen ekiplerin ulaşım ve konaklama masraflarını da karşılamakta ve iki ülke sineması arasında bir köprü kurulmasına önayak olmaktadır.*

Cannes Film Festivali'nin Semaine de la Critique bölümünde galasını yapan Türkiye-Fransa-Romanya ortak yapımı Albüm (Yön: Mehmet Can Mertoğlu, 2016), Saraybosna Film Festivali'nde en iyi film ödülünü kazanan Türkiye, Fransa ortak yapımı Annemin Şarkısı (Yön: Erol Mintaş, 2014), ve IDFA, Sheffield gibi önemli belgesel festivallerinde gösterilmiş Türkiye, Fransa, Almanya ortak yapımı Mr. Gay Syria (Yön: Ayşe Polat, 2017) Köprüde Buluşmalar ve Fransız Kültür Merkezi işbirliği ile Fransız ortak yapımcı bulan filmlerden bazılarıdır. Bu çalışmada İstanbul Fransız Kültür Merkezi ve Köprüde Buluşmalar Platformu arasındaki işbirliği incelenerek Fransız Kültür Merkezi'nin iki ülke sineması arasında oynadığı önemli rol tartışılacaktır.

Session 2

Actions culturelles - espaces alternatifs / Kültürel Eylemler- Alternatif Mekânlar)

Claude Forest (Université de Strasbourg) - *La diffusion des films dans un pays sans production cinématographique et peu de salles de cinéma. Le cas du Togo / Sinematografik üretimin ve sinema salonu sayısının az olduğu bir ülkede filmlerin dağıtımı : Togo Örneği*

Alors que le Togo n'a commencé à produire des films que très récemment, il n'a aussi abrité que de très rares salles éparses depuis l'origine. La dernière a fermé en 2009, avant la récente ouverture en 2017 d'un Canal Olympia, et la réouverture la même année d'une salle de conférence dans un IF basé au centre de la capitale Lomé, avec une offre qui n'a jamais été constante en matière cinématographique. Très petit pays, peu peuplé et encore majoritairement rural, la forme ambulante a longtemps dominé et été le seul accès aux films pour une grande partie de la population villageoise.

La communication se propose de retracer une brève histoire des salles de cinéma en ce pays, et des principales formes ambulantes, telle le Cinéma numérique ambulante. La programmation contemporaine sera analysée, et un rappel des résultats des enquêtes sur les pratiques spectatoriennes qui ont été menées en 2015-16 permettra de compléter le panorama / *Togo ancak yakın zamanda film üretim sürecine geçmiş olsa da, eskiden beri az sayıda, birbirinden uzakta konumlanmış sinema salonlarına ev sahipliği yapmaktadır. Bu salonlardan sonuncusu 2009'da kapanmış, 2017 yılında Canal Olympia'nın açılışını takiben aynı yıl içinde başkent Lomé'de bulunan Fransız Kültür Merkezi'ndeki bir konferans salonunun yeniden düzenlenmesi sinema alanında asla karşılığını bulamamış bir süreklilik imkanı sunmuştur. Oldukça küçük, düşük nüfuslu ve büyük ölçüde kırsal karakterini koruyan bu ülkede, uzun yıllar boyunca seyyar sinema anlayışı hakim olmuş ve bu kırsal nüfusun büyük çoğunluğunun filmlere yegane erişim kaynağını oluşturmuştur. Bildiri, Togo'daki sinema salonlarının ve dijital sinema gibi seyyar biçimlerin tarihsel süreçlerinin üzerinden kısaca geçmeyi hedeflemektedir. Bu çerçevede güncel film programlamaları incelenip, 2015-2016 yılları arasında seyirci pratikleri üzerine yürütülmüş anketlerin sonuçlarına değinilerek, ülkenin sinema panoraması ortaya konacaktır.*

Sora Hong (EHESS) - *Le Munhwawon sedae et le Centre culturel français à Séoul : la naissance du pionnier de la « Korean New Wave », le nouveau cinéma sud-coréen dans les années 1980-1990 / 1980-1990 yılları arasında Güney Kore sineması Yeni Dalgasının öncüsü : Munhwawon Sedae ve Seul Fransız Kültür Merkezi*

Depuis l'ouverture du festival international du film de Busan en 1996, un terme apparaît dans l'histoire du cinéma sud-coréen: « Korean New Wave », la nouvelle vague du cinéma sud-coréen qui regroupe les films des années 1980 et 1990. En accusant et critiquant l'injustice de

la société, elle montre la vie réelle des sud-coréens de l'époque. Ce nouveau terme a tout de suite suscité de nombreux débats pour cerner la période, les cinéastes et les films. Malgré tout, les chercheurs se mettent d'accord incontestablement avec l'apparition de la nouvelle génération des cinéastes qui ont mené cette nouvelle ère du cinéma du pays. *Le Munhwawon Sedae*, la génération du centre culturel, fait la genèse de cette nouvelle génération. Depuis la fin des années 1960 en Corée du Sud, les centres culturels français et allemand à Séoul furent les refuges culturels en permettant d'avoir accès à la culture occidentale non-censurée par le gouvernement dictatorial. Mordus des films, les jeunes cinéphiles y ont cultivé leurs rites autour du cinéma, et ensuite fondé leurs ciné-clubs universitaires et des groupes de production du film. Lors du mouvement de la démocratisation des années 1980, ils cherchaient à y contribuer à l'intermédiaire du cinéma. Dans cette circonstance, le réseau du *Munhwawon sedae* s'amplifia avec l'entrée des étudiants. Dès la fin des années 1980, la démocratisation et l'accumulation de richesses du pays leur permettaient de prendre un autre itinéraire que celui de la génération précédente des cinéastes sud-coréens. Je voudrais évoquer la naissance et l'itinéraire du *Munhwawon sedae* qui a rendu possible la le nouveau cinéma coréen reconnu au plan international et, par ricochet, au plan national. Cette présentation se déroulera dans le cadre de l'évolution des individus et leur réseau et du changement de la société sud-coréenne. /1996 yılında Busan Uluslararası Film Festivali'nin hayata geçmesiyle, Güney Kore sinema tarihinde yeni bir kavram ortaya çıkmıştır. "Korean New Wave" yani 80li ve 90lı yılların filmlerini kapsayan Güney Kore Yeni Dalgası. Bu akım, toplumdaki adaletsizlikleri ortaya koyup eleştirerek, Güney Korelilerin o dönemlerdeki gerçek yaşantılarına ışık tutmuştur.

Bu kavram kısa sürede onunla ilişkilendirilen dönemi, filmleri ve yönetmenleri belirlemek adına çok sayıda tartışmaya sebep olmuştur. Her şeye rağmen araştırmacılar ülke sinemasını yeni bir çağa taşıyan yeni nesil yönetmenlerin ortaya çıkması konusunda tartışmasız hemfikirlerdir.

Munhwawon Sedae kültür merkezinin kurulması bu yeni neslin doğuşunu başlatmıştır. Güney Kore'de altmışlı yılların sonundan itibaren Seul'da bulunan Fransız ve Alman kültür merkezleri halkın dikta rejiminin sansüründen bağımsız biçimde Batı kültürüne erişimini sağlayan bir kültür sığınağı görevini üstlenmiştir. Film izlemek için yanıp tutuşan genç sinefiller, bu merkezlerde sinema alışkanlıklarını geliştirmiş, sonrasında da üniversitelerde kendi sinema kulüplerini ve prodüksiyon ekiplerini kurmuşlardır. Gençler, 1980'lerin demokratikleşme sürecine ise sinema aracılığıyla katkıda bulunmaya çalışmıştır. Bu bağlamda Munhwawon Sedae ağı öğrencilerin katılımıyla daha da güçlenmiştir. Seksenli yılların sonuna doğru demokratikleşme süreci ve ülkenin ekonomik olarak zenginleşmesi ise gençlerin bir önceki nesildeki Güney Koreli yönetmenlerden farklı bir yol izlemelerine olanak sağlamıştır.

Bu çalışmada, uluslararası dolaylı olarak da ulusal planda kabul görmüş bu Yeni Kore Sineması'nı mümkün kılan Munhwawon Sedae'nin doğuşu ve izlediği yol ele alınacaktır. Sunum söz konusu ağ, bu ağı oluşturan kişilerin gelişimi ve Güney Kore toplumundaki değişim çerçevesinde ilerleyecektir.

Aurélian Michon (IF d'Indonésie): *La diffusion alternative et les « Films Komunitas » en Indonésie / Endonezya'da alternatif yaygın ve "Komunitas Filmleri"*

Après la fin du régime du « Nouvel Ordre » de Soeharto en 1998 et profitant de la libéralisation de la société indonésienne, des communautés locales se sont constituées à travers l'Indonésie. Ces « Film Komunitas » se sont structurés pour pallier le nombre insuffisant d'écrans (1412 écrans pour 260 millions d'habitants en 2017), leur concentration dans les grandes villes et la situation de quasi-monopole du distributeur-exploitant 21. Ces communautés, non gouvernementales et non-commerciales sont pour la plupart liées à des universités. On en dénombre au moins 102 dans le pays. Elles représentent un véritable vivier de cinéphiles où la plupart des réalisateurs indonésiens ont fait leurs armes, les

communautés développant également une véritable théorie de la pratique. Cette production non agréée représente ainsi 12 longs métrages par an et des milliers de courts-métrages notamment documentaires. Ces communautés se retrouvent souvent derrière les 77 festivals organisés à travers l'archipel (Festival Film Dokumenter, Arkipel, Minikino). A Jakarta, ces communautés, qui ont une certaine capacité de mobilisation du public, animent notamment les salles indépendantes de la ville. L'Institut français d'Indonésie, ses antennes et les Alliances françaises, ont tissé au fil des années des partenariats étroits avec certaines communautés (diffusion de films français, hébergement de séances, soutien financier, organisation de festivals, ateliers professionnels, communication autour de l'actualité du cinéma français, venue d'invités). Ces échanges sont notamment visibles à Yogyakarta, où le festival de cinéma documentaire, organisé par une communauté locale bénéficie désormais du soutien fort de l'Institut français, tant dans son organisation que dans sa programmation. / 1998 yılında Suharto'nun "Yeni Düzen" rejiminin sona ermesi ve toplumundaki özgürleşme hareketleri sayesinde, Endonezya'da yerel topluluklar kurulmaya başlamıştır. Söz konusu film toplulukları « Komunitas Filmleri », yetersiz sayıdaki sinema salonları (2017 yılında 260 milyon nüfusa karşılık 1412 ekran), bu salonların büyük şehirlerde yoğunlaşması ve Cinema 21'in ülkede neredeyse bir dağıtımçı - işletmeci tekeli kurmasına karşı bir tepki olarak yapılır. Hükümetten bağımsız ve kâr amacı gütmeyen bu toplulukların büyük çoğunluğu üniversitelere bağlıdır. Ülke çapında en az 102 topluluk mevcuttur. Endonezyalı birçok yönetmenin kameralarını kuşandığı, sinema pratiğiyle ilgili teorik yaklaşım geliştiren bu topluluklar sinefiller için hakiki bir esin kaynağı niteliğini taşırlar. Resmi bir niteliğe sahip olmayan bu yapı yılda 12 uzun metraj ve çoğunluğu belgesel binlerce kısa filme imza atmıştır. Bu topluluklar adalar topluluğunun kapsamında düzenlenen 77 film festivalinin bünyesinde bir araya gelirler. (Festival Film Dokumenter, Arkipel, Minikino). Jakarta'da kamuya aktif bir diyaloga sahip topluluklar özellikle şehrin bağımsız sinema salonlarını ayakta tutmaktadır.

Endonezya'daki Fransız Kültür Merkezi, kurumun alt dalları ve Alliance Française kültür dernekleri yıllar içinde çeşitli topluluklarla sıkı işbirlikleri kurmuş ve Fransız filmlerinin gösterilmesi, gösterimler için mekân sağlanması, maddi destekler, festival organizasyonları, profesyonel atölyeler, güncel Fransız sineması hakkında bilgilendirmeler, konukların ağırlanması gibi faaliyetlerde bulunmuştur. Bu tür işbirlikleri özellikle Fransız Kültür Merkezi'nin hem organizasyon hem de program hazırlıklarını desteklediği Belgesel Filmler Festivali'nin bulunduğu Yogyakarta şehrinde karşımıza çıkmaktadır.

Session 3 :

L'Institut français d'Istanbul : Un lieu cinématographique privilégié / Istanbul Fransız Kültür Merkezi : Sinema İçin Ayrıcalıklı Bir Ortam

Ece Vitrinel (Université Galatasaray) : Évolution du paysage cinématographique en Turquie et le rôle des Instituts français / Türkiye'de Sinema Ortamının Evrimi ve Fransız Kültür Merkezlerinin Rolü

Il ne serait pas faux d'admettre que le spectateur d'aujourd'hui, qui se trouve face à une diffusion massive de l'offre de films, ainsi qu'à une multitude de choix de lieux et d'écrans pour les voir, se sent plus au moins perdu partout dans le monde. Mais ce sentiment semble être encore plus fort dans des paysages cinématographiques comme celui de la Turquie qui reposent sur un système à deux vitesses. D'un côté, il y a une minorité de films nationaux qui bénéficient de la part du lion de la fréquentation, de l'autre une majorité de films dévalorisés et même marginalisés. C'est non seulement la structure d'exploitation, mais aussi celle de la distribution qui est fortement monopolisée et les entrées ne se concentrent pas seulement sur certains films, mais aussi sur un certain type d'établissement : les multiplexes hébergés par les centres commerciaux.

En se basant sur un bref historique de la fréquentation en Turquie, mais se concentrant davantage sur les années 2000 à partir desquelles l'industrie cinématographique turque voit ses différents indicateurs augmenter significativement, cette communication vise à décrire le rôle des Instituts français dans le pays qui semble avoir dépassé les bornes de la promotion du cinéma français. Au sein d'un paysage cinématographique marqué par une forte concentration à tous niveaux, ces établissements sont aussi des refuges pour les « mal-aimés » domestiques du box-office, ainsi que pour les cinéphiles qui ont du mal à construire des relations identitaires avec les multiplexes / *Bugün yalnızca çok sayıda film ile değil, bu filmleri izleyecek çok çeşitli ekran ve mekân seçenekleri ile de karşıya karşıya kalan izleyicinin kendini dünyanın her yerinde biraz kaybolmuş hissettiği söylenebilir. Fakat Türkiye gibi sinema endüstrisinin yalnızca iki viteste işlediği görsel-işitsel pazarlarda bu duygu daha da yoğun bir biçimde karşımıza çıkar. Gişenin aslan payını alan az sayıda yerel film, pazardaki film hacminin sayısal çoğunluğunu oluşturan değersizleştirilmiş hatta ötekileştirilmiş yerel yapımları adeta yutmaktadır. Yalnızca gösterim değil, dağıtım ağı da fazlasıyla tekelleşmiştir ve bilet satışları sadece belli sayıda film üzerinde değil belli bir işletme tipinde de yoğunlaşmıştır: Alışveriş merkezlerinde bulunan mültipleksler. Bu bildiri, Türkiye'de sinemaya gitmenin kısa bir tarihçesinden hareketle ama daha ziyade sinema endüstrisinin farklı göstergelerinin belirgin bir biçimde iyileştiği 2000'li yıllara odaklanarak, görevi Fransız filmlerini tanıtmanın çok ötesine geçmiş gibi görünen Fransız Kültür Merkezleri'nin ülkedeki konumunu irdelemeyi amaçlamaktadır. Bu kurumlar, her alanına tekelleşmenin hakim olduğu bir sinema ortamında, gişenin "sevilmeyen" yerel yapımları için olduğu kadar, mültiplekslerle aidiyet ilişkisi kurmakta güçlük çeken sınıflar için de sığınak görevi görmektedirler.*

Ayşe Toy Par (Université Galatasaray) : Activités cinématographiques de l' IF d'Istanbul : Un début d'analyse historique / Geçmişten Günümüze İstanbul Fransız Kültür Merkezi

"La politique culturelle de l'Institut français de Turquie vise à donner à voir la culture française dans toute sa diversité et sa modernité. Lieu de rencontres et d'échanges, l'Institut s'intègre dans la vie culturelle de chaque ville où il se trouve et développe des collaborations avec les partenaires locaux."

C'est ainsi que l'Institut français de Turquie définit sa mission sur son site Internet (<http://www.ifturquie.org/fr/qui-sommes-nous/missions-et-actions/>).

En effet, quand le Centre culturel français ouvre ses portes à Istanbul dans les années 70, la Turquie traverse une période d'instabilités politiques et économiques qui changeront le visage du pays. Dans cette atmosphère de tensions, de censure et d'interdictions, l'Institut français d'Istanbul construira un lien important avec le monde européen, et essentiellement français notamment avec ses projections, échanges et débats cinématographiques auxquels il donnera lieu. Si au début, ces projections ne visaient qu'un milieu bien défini, à savoir celui d'un public déjà francophone, au fil du temps le profil s'est diversifié et généralisé pour englober aujourd'hui celui du « cinéphile ». Cette étude essaiera de définir les diverses activités cinématographiques de l'Institut français depuis ses débuts jusqu'à nos jours pour pouvoir comprendre les moyens par lesquels il a pu être influent. Nous tiendrons compte d'une part des facteurs qui définissent les instances du choix des films, de leur programmation, des lieux de projection et d'autre part nous essaierons de comprendre qui en étaient le public, comment a-t-il évolué avec le temps, par quels moyens il prenait connaissance des activités et s'il y avait ou non une interaction entre celui-ci et l'Institut. / *"Türkiye Fransız Kültür Merkezi'nin kültür politikası Fransız kültürünü tüm çeşitliliği ve modernliği içinde görünür kılmayı amaç edinir. Buluşma ve kültür alış-verişi mekânı olan merkez, yerel ortaklarıyla işbirliğini geliştirdiği her şehrin kültürel hayatına dahil olur."* Türkiye Fransız Kültür Merkezi, internet sitesinde misyonunu bu şekilde tanımlamaktadır. (<http://www.ifturquie.org/biz-kimiz/gorev-ve-etkinlikler/>) Nitekim Fransız Kültür Merkezi yetmişli yıllarda İstanbul'da kapılarını açtığında, Türkiye, ülke kimliğinde değişimlere yol

açan bir tür siyasal ve ekonomik istikrarsızlık döneminden geçmekteydi. Fransız Kültür Merkezi gerilimler, sansürler ve yasaklarla dolu bu atmosferde, gerçekleştirdiği film gösterimleri ve sinema tartışmaları ile Avrupa'yla, özel olarak ise Fransa'yla önemli bir bağ kuracaktır. Başlarda bu gösterimler yalnızca belirli bir kitleye, frankofonlara yönelik olsa da, zamanla bu kitlenin profili farklılaşmış ve genişlemiş, bugün "sinefil" niteliğini kapsar hale gelmiştir.

Bu çalışma, Fransız Kültür Merkezi'nin kuruluşundan günümüze gerçekleştirdiği farklı sinema faaliyetlerini ortaya koyarak merkezin ne tür araçlar sayesinde toplumda etkili olduğunu anlamayı hedeflemektedir. Bir yandan film seçimleri, programları, gösterim mekânlarını belirleyen faktörler göz önünde bulundurulacak diğer yandan ise ne tür bir kitleden söz edildiği, bu kitlenin zaman içinde nasıl değişime uğradığı, etkinliklerden hangi yöntemlerle haberdar olduğu ve Fransız Kültür Merkezi'yle etkileşiminin olup olmadığı sorgulanacaktır.

Gülsenem Gün (Université Galatasaray) : *Soutien des IF aux activités cinématographiques alternatives. / Fransız Kültür Merkezinin Alternatif Sinema Faaliyetlerine desteği*

Le cinéma d'un pays ne s'explique pas seulement par les films produits mais aussi par tous les films visionnés dans le pays. En effet, ils façonnent tout autant le cinéma national car ils font partie de la culture cinématographique qui y est présente. L'Institut français est un des acteurs les plus influents pour soutenir les activités cinématographiques en Turquie. Il n'est pas seulement un lieu de rencontre pour plusieurs festivals internationaux mais aussi un vrai partenaire et un fondateur des liens entre les agents du cinéma en Turquie et ceux en Europe. Dans cette présentation, nous allons étudier la contribution de l'Institut français à la diversité cinématographique en Turquie en faisant des entretiens qualitatifs auprès des représentants de ces festivals et aussi des responsables de L'Institut français. Quelques exemples de ces activités emblématiques sont le Festival international itinérant de films de femmes, Le festival international de films très courts, Festival international du film des travailleurs, le festival international de film d'Ankara, le festival international de film d'Istanbul, le festival de films indépendants, le festival Kuir Fest / *Bir ülke sineması o ülkede üretilen filmler kadar gösterimi yapılan filmlerden de beslenir. Gösterimi yapılan bu yabancı filmler o ülkenin sinema kültürü üzerinde önemli etkilere sahiptir. Bu bağlamda, Fransız Kültür Merkezi Türkiye'deki sinema gösterimleri ve etkinlikleri alanında en önemli aktörlerden biridir. Yalnızca bir çok uluslararası festivale ev sahipliği yapan bir mekân olarak değil, Avrupa ve Türkiye arasındaki sinemasal işbirliklerinin destekçisi olarak da sinema alanında etkin bir rol oynar. Bu çalışmamızda Fransız Kültür Merkezi'nin Türkiye'deki sinema faaliyetlerinin çeşitliliğine katkıları bu kurumun ortakları arasında yer aldığı uluslararası festivallerin yöneticileri ile yapılan kalitatif görüşmeler vasıtasıyla incelenecektir. Çalışma kapsamında incelenecek festivaller arasında Filmmor Uluslararası Gezici Kadın Filmleri Festivali, Uluslararası İşçi Filmleri Festivali, Çok Kısa Film Festivali, IF Bağımsız Filmler Festivali, Uluslararası İstanbul Film Festivali, Uluslararası Ankara Film Festivali, Kuir Fest yer alacaktır.*

Hülya Uğur Tanrıöver (Université de Giresun) : *Le rôle de la fréquentation des salles de cinéma des Instituts français dans la formation des milieux du cinéma en Turquie / Fransız Kültür Merkezi Sinema Etkinliklerinin Türkiye'de Sinema Çevrelerinin Gelişimine Katkısı*

Comme le soulignent les travaux en sociologie du cinéma, l'effet du discours sur les oeuvres et les pratiques cinématographiques est déterminant dans la promotion et le développement des industries de films. Ce discours est construit non seulement par les professionnels au premier degré comme les producteurs, les distributeurs et les spécialistes en communication qui les représentent, mais tout autant sinon plus par d'autres groupes appelés les "milieux du

cinéma" : critiques de films, organisateurs d'activités cinématographiques et enseignants des départements de cinéma des universités.

En Turquie, où le système de distribution et de programmation notamment des films étrangers et "art house", manquait de cohérence pour différentes raisons (censure, limitations douanières, etc.) pendant de longues années, les initiatives non commerciales ont constitué des relais pour répondre aux demandes des cinéphiles. Les salles de cinéma des Instituts français d'Istanbul, d'Ankara et Izmir étaient, dans ce contexte, des foyers de rencontre des publics particuliers avec les grands films du patrimoine cinématographique notamment français et européen. Alternatives de la cinémathèque (qui a eu une vie malheureusement bien courte en Turquie) ou des archives cinématographiques des écoles de cinéma, les salles des Instituts accueillent les critiques de films, les futurs organisateurs de festivals, et les professeurs des départements de cinéma qui obligeaient leurs étudiants, dont plusieurs grands cinéastes turcs de nos jours, à fréquenter ces salles. Basée sur des entretiens qualitatifs auprès des représentants de ces milieux du cinéma turcs, notre recherche, dont nous partagerons les premiers résultats, montre que les Instituts français ont été comme des centres de formation alternatifs pour les jeunes cinéastes ou critiques de films; qu'ils ont nourri la culture cinématographique de jeunes étudiants des années 1980 ou 1990 qui sont à leur tour devenus les enseignants-chercheurs ou les cinéastes de nos jours. Les salles de cinéma des instituts ont aussi été et continuent à être de nos jours, des lieux de rencontre, d'échange, en bref de socialisation professionnelle des milieux du cinéma. / *Sinema sosyolojisi alanındaki çalışmaların altını çizdiği üzere, sinema eserleri ve pratiklerinin film endüstrilerinin gelişimi ve yaygınlaşması üzerindeki etkisi belirleyicidir. Bu söylemi inşa eden, yalnızca yapımcı, dağıtımçı veya iletişimciler gibi birinci dereceden profesyoneller değil, belki onlardan daha çok, film eleştirmenleri, akademisyenler veya festival düzenleyenler gibi grupların oluşturduğu "sinema çevreleri"dir.*

Türkiye gibi, özellikle de yabancı ve "art house" filmlerin dağıtım ve gösterim sisteminin farklı nedenlerle (sansür, gümrük kısıtlamaları, vb.) uzun yıllar boyunca tutarsız kaldığı ülkelerde ticari olmayan girişimler sinefillerin taleplerini karşılamada bir alternatif oluşturmuştur. Bu bağlamda, İstanbul, Ankara ve İzmir Fransız Kültür Merkezlerinin sinema salonları, özellikle birer kültür varlığı olarak Fransa ve Avrupa sinemalarının bu çok farklı izleyicilerle buluşmasını sağlayan bir ortam olagelmışlerdir. Türkiye'de ne yazık ki ömrü pek kısa olan Sinematek'e ya da üniversitelerin sinema bölümlerinin yetersiz arşivlerinin işlevini üstlenen bu salonlar, film eleştirmenlerine, geleceğin festival yetkililerine ve içlerinde günümüzün bazı önemli yönetmenlerinin de bulunduğu öğrencilerine bu filmleri izlemeyi zorunlu kılan akademisyenlerine ev sahipliği etmiştir.

Sinema çevrelerini temsil eden kişilerle yapılan niteliksel görüşmeleri temel alan ve burada ilk bulgularını paylaşacağımız araştırmamız, Fransız Kültür Merkezleri'nin, günümüzün yönetmenleri, eleştirmenleri veya akademisyenlerini oluşturan bu 1980-1990'lı yılların gençlerinin sinema kültürünü besleyerek, bir tür alternatif öğretim alanı olduklarını ortaya çıkarmıştır. Bu sinemaların bir başka özelliği, geçmişte olduğu gibi bugün de sinema çevrelerini buluşturan, fikir alışverişini sağlayan yani mesleki toplumsallaşmayı mümkün kılan mekanları olmalarıdır.

Session 4 :

La salle Elvire Popesco : exemple de maintien de la diversité culturelle dans un contexte de crise / Kriz Ortamında Kültürel Çeşitliliğin Sürdürülmesi Örneği : Elvire Popesco Salonu

Ana Ribeiro (Université Paris 8 et Evry) : *La salle Elvire Popesco et la distribution : les défis de la programmation art et essai en Roumanie / Elvire Popesco Salonu ve Dağıtım: Romanya'da Art House Film Programlamanın Zorlukları*

La salle Elvire Popesco de l'Institut français de Bucarest s'affirme comme destination incontournable du public cinéophile roumain. Fondée en 1974, la salle est aujourd'hui la deuxième du circuit art et essai du pays en total de spectateurs et la cinquième entre les espaces-monoécran, tous profils de programmation confondus. En outre, en termes de moyenne de spectateurs par séance, la salle de l'IF est à la tête du classement des espaces art et essai nationaux. La programmation de la salle n'est pas limitée à de films francophones ou à financement français. En effet, le succès de salle est dû notamment à la mise en avant des œuvres européennes. Pourtant, la mise en place d'une programmation art et essai variée n'est pas une tâche simple dans un contexte où les salles ouvertes à de films moins commerciaux peinent à subsister. En effet, la distribution « indépendante » en Roumanie fait face également à de nombreux défis, dans le but de proposer une offre de films destinés à alimenter ce marché. Dans notre intervention, nous nous attacherons aux relations entre la salle Elvire Popesco et les distributeurs de films, afin de réfléchir aux principaux enjeux de la mise en œuvre d'une programmation art et essai variée. Nous nous appuierons sur des entretiens avec les principaux acteurs de la distribution dans le pays et avec les responsables de salle bucarestois, ainsi que sur les données de l'exploitation et de la distribution en Roumanie, et du soutien des programmes européens aux salles et distributeurs / *Bükreş Fransız Kültür Merkezi'ndeki Elvire Popesco salonu Rumen sinefil kitleleri için göz ardı edilemez derecede önemli bir mekân olarak bilinir. 1974 yılında kurulan salon bugün ülkedeki bağımsız filmlerin dolaşımında toplam seyirci bazında ikinci sırada, her tür programlama biçiminin dahil edildiği alternatif mekânlar sıralamasında ise beşinci sırada yer almaktadır. Ayrıca Fransız Kültür Merkezi'nin salonu seans başına düşen seyirci ortalaması söz konusu olduğunda ulusal art-house sinema mekânları sıralamasında liste başında bulunmaktadır. Salonun programı yalnızca frankofon filmlerle ve Fransız mali desteğiyle sınırlanmamıştır. Nitekim sinema salonunun başarısı özellikle Avrupa yapımı filmlerin öne çıkarılmasında yatar.*

Ne yazık ki, ticari niteliği az olan filmlere ev sahipliği yapan salonların varlıklarını devam ettirmekte güçlük çektiği bu ortamda, zengin bir art-house film programı hazırlamak hiç de kolay değildir. Romanya'daki "bağımsız" film dağıtımı, çok sayıda zorlukla karşı karşıya gelerek, bağımsız sinema piyasasını beslemeye yönelik film seçkileri sunmayı amaç edinir. Bu sunumda, zengin bir art-house film programının oluşturulmasındaki temel dinamikleri incelemek adına, Elvire Popesco salonu ve film dağıtımçıları arasındaki ilişkiler ele alınacaktır. Sunumda ülkedeki dağıtım süreçlerinin baş aktörleriyle ve Bükreş'teki sinema salonlarının sorumlularıyla gerçekleştirilmiş görüşmelerin yanı sıra, Romanya'daki işletme ve dağıtımla ilgili veriler ve Avrupa destek programlarının salonlara ve dağıtımçılara katkıları üzerinde durulacaktır.

Lucie Guérin (IF de Roumanie) - *La salle de cinéma Elvire Popesco, moteur de la diversité des expressions cinématographiques et de la coopération franco-roumaine / Sinematografik ifadelerin çeşitliliğinin ve Fransız-Romen işbirliğinin itici gücü Elvire Popesco sinema salonu*

Ouverte en 1974, modernisée et numérisée en 2012 et récompensée en 2017 du Prix Europa Cinemas de la meilleure programmation, la salle de cinéma Elvire Popesco de l'Institut français de Roumanie occupe une place centrale dans le paysage cinématographique

bucarestois. Face à la disparition des cinémas indépendants depuis la chute du communisme et à un désintérêt des pouvoirs publics pour la réhabilitation des salles, le cinéma Elvire Popesco est devenu le vecteur principal de la diffusion du cinéma européen et indépendant à Bucarest. Il s'agira de présenter la politique d'action de l'Institut français dans le secteur cinématographique grâce à ce formidable outil et acteur qu'est ce cinéma ainsi que de présenter les perspectives du cinéma Elvire Popesco dans l'écosystème cinématographique roumain. Sera notamment développé le rôle pivot qu'il pourrait jouer à l'aune du développement d'un réseau de salles indépendantes en Roumanie ainsi que les problématiques de pérennisation de son public et de ralentissement de sa croissance /1974 yılında açılan, 2012'de restore edilip dijital gösterimlere uygun hale getirilen ve 2017 yılında Avrupa Cinema En İyi Programlama ödülüne layık görülen Romanya Fransız Kültür Merkezi'nin Elvire Popesco sinema salonu Bükreş sinema çevrelerinde önemli bir konuma sahiptir. Komünist rejimin sona ermesinin ardından bağımsız sinema salonlarının gitgide azalması ve yönetimin salonların yeniden düzenlenmesi konusundaki ilgisiz tavırları karşısında Elvire Popesco Sineması, Bükreş'teki Avrupa sineması ve bağımsız filmlerin dağıtımını sağlayan temel güç haline gelmiştir. Bu noktada Fransız Kültür Merkezi'nin sinema sektörü içinde etkin bir araca ve aktöre dönüşen bu sinema salonunun eylem politikaları, Rumen film üretimi ekosistemi içindeki konumu, Romanya'daki bağımsız sinema salonları ağı söz konusu olduğunda oynayabileceği kritik rolü, seyirci kitlesinin devamlılığıyla ilgili sorunları ve bu kitlenin büyümesinin yavaşlaması gibi Romanya sinema çevrelerini ilgilendiren çeşitli perspektifler de ele alınacaktır.

Raluca Calin (Université d'Avignon et des Pays de Vaucluse) - *L'institut français de Roumanie : un cadre facilitateur de la diversité culturelle à l'écran / Romanya Fransız Kültür Merkezi: Perdede kültürel çeşitliliği kolaylaştıran ortam*

Fondamentalement traditionaliste (voire dogmatique dans certains cas), la Roumanie se voit bousculée par la diversité cinématographique nationale et internationale. Parmi le faible nombre de salles indépendantes labélisées art et essai, le cinéma Elvire Popescu se distingue par sa riche activité en direction des publics de tout âge. Nous souhaitons interroger ici le rôle privilégié que joue ce cinéma de l'Institut français de Bucarest dans la diffusion d'un cinéma engagé, indépendant et artistique et surtout dans le développement d'une véritable démarche de développement des publics cinéphiles. Au-delà de leur propre programmation, ce cinéma présente la spécificité d'être le partenaire privilégié d'un nombre important de festivals du territoire (dix-neuf festivals qui diffusent des films thématiques à l'occasion de leur manifestation). Au titre de ce partenariat, l'Institut diffuse des films dans sa salle et mobilise tant sa salle que le personnel afin de faire vivre une véritable diversité cinématographique. Notre intervention repose sur une série d'entretiens réalisés auprès des représentants de différents associations et festivals qui organisent des manifestations cinématographiques (ex : Festival International Next qui propose une programmation féministe, LGBT ; Macondo, une ONG qui participe avec l'Institut français au programme d'éducation à l'image européen CinEd ; Festival du film Européen, etc.). Nous souhaitons mettre en avant l'activité de l'institut et de cette salle en particulier à travers le regard porté par ces dirigeants des festivals. Mis à part la prise de distance avec le discours propre de l'Institut, nous souhaitons savoir également pourquoi l'Institut est choisi comme partenaire, quel est leur gain, comment leur diversité d'actions et surtout leurs manifestations gagnent en pertinence en travaillant avec l'Institut. Enfin, grâce à cette démarche, nous montrerons par ailleurs la construction d'un public cinéophile, avisé et ouvert grâce à l'ensemble de ces démarches partenariales /
Temelde gelenekselci (hatta bazı durumlarda dogmatik sayılabilecek) bir ülke olan Romanya, sinemanın ulusal ve uluslararası ölçüdeki çeşitliliğiyle sarsılmaktadır. Art-house sinema etiketine sahip az sayıdaki bağımsız sinema salonları arasında Elvire Popesco salonu her yaşta seyirci kitlesine hitap eden zengin etkinlikleriyle dikkat çekmektedir. Bükreş Fransız Kültür Merkezi'ndeki bu salonunun angaje, sanatsal, bağımsız bir sinema anlayışını öne çıkarmasında, özellikle de sinefil kitlelerinin gelişimdeki rolünü ele almak istiyoruz. Bu

salon, hazırladığı film programlarının ötesinde, ülkenin çok sayıda film festivalinin (Tematik filmlere yer veren 19 film festivali) prestijli ortağı olma özelliğine sahiptir. Fransız Kültür Merkezi bu işbirliklerine bağlı gösterimler düzenler ve sinema salonunu olduğu kadar bünyesindeki personeli de bu sinemasal çeşitliliği yaşatmak için harekete geçirir.

Bu çalışma, film gösterimleri düzenleyen çeşitli festival ve derneklerin (Feminist ve LGBTI temalı International Next Festivali; Fransız Kültür Merkezi'yle Avrupa görsel eğitim programına katılan bir sivil toplum kuruluşu olan Macondo; Avrupa Filmleri Festivali CinEd gibi) temsilcileriyle gerçekleştirilmiş görüşmelere dayanmaktadır. Fransız Kültür Merkezi'nin ve sinema salonunun çalışmaları özellikle festival yöneticilerinin bakış açısıyla ele alınacaktır. Merkezin kendi söyleminden bağımsız olarak, neden bu kurumun ortak olarak tercih edildiği, bu ortaklıktan kazançları ve Merkez'le ortak çalışma yürütmelerinin eylemlerinde, özellikle de film gösterimlerindeki çeşitliliği ne ölçüde artırdığı sorgulanacaktır. Son olarak bu yaklaşım sayesinde, bu ortaklık girişimlerinin bilinçli ve dışarıya açık bir sinefil kitlesi oluşturduğu görülecektir.

Session 5 :

Les instituts français et le local / Fransız Kültür Merkezleri ve Yerel Sinemalar

Nicolas Peyre (Université de Toulouse 1, IDETCOM) - *Le développement de la cinéphilie et la promotion des cinémas français et locaux. La contribution de l'Institut français de Madrid, en Espagne / İspanya'da Sinefilinin gelişimi ve Fransız ve yerel sinemaların desteklenmesinde Madrid Fransız Kültür Merkezinin katkısı.*

L'Institut français de Madrid (IFM) occupe avec la plupart des Instituts et des Alliances françaises dans le monde une place importante à la fois dans l'histoire même des pays dans lesquels ils sont implantés et dans celle de leurs relations culturelles (Djian, 2005 ; Haize, 2012 ; Lane, 2016). La promotion cinématographique est largement favorisée par les ministères de l'Europe et des Affaires étrangères (avec des agents spécialisés) et de la Culture et de la Communication (CNC) et des acteurs de la diplomatie culturelle et d'influence (Unifrance) dans le cadre de l'appui aux industries culturelles dont fait partie le cinéma. Si l'Institut français de Madrid, équipé depuis 2015 d'une salle numérisée, accueille désormais la plupart des avant-premières de films français distribués en Espagne, comment la programmation de cette « nouvelle » salle a-t-elle influé sur la coopération avec les acteurs (festivals, salles, universités) espagnols ? Comment s'opère, par ailleurs, la programmation de cette salle entre les missions de l'attaché audiovisuel de l'institut français d'Espagne-service culturel de l'ambassade et celle de la programmatrice culturelle de l'IFM ? Par ailleurs, dans le cadre de la diplomatie d'influence, quel rôle a joué cette salle madrilène et joue-t-elle depuis 2015 dans le développement de la cinéphilie des Madrilènes ? Qu'en est-il de son rôle dans la promotion du cinéma espagnol ? Ce sont ces tensions que cette communication se propose d'aborder eu égard à l'exemple de l'IFM. /

Madrid Fransız Kültür Merkezi (IFM), birçok Fransız Kültür Merkezi ve Alliance Française gibi, bağlı olduğu ülkenin tarihinde ve kültürel ilişkilerinde önemli bir yere sahiptir. (Djian, 2005 ; Haize, 2012 ; Lane, 2016). Sinemasal üretim, kültür endüstrilerine yardım politikaları bağlamında Avrupa ve Dışişleri Bakanlığı (uzmanlarla birlikte), Kültür ve İletişim Bakanlığı (CNC) kültürel ve kamu diplomasisiyle ilgili aktörler (Unifrance) tarafından desteklenmektedir.

2015 yılında dijital gösterimlere uygun hale getirilen Madrid Fransız Kültür Merkezi sinema salonunun bugün İspanya'da dağıtımına giren birçok Fransız filminin prömiyerine ev sahipliği yaptığı göz önünde bulundurulduğunda bu "yeni" salonun sunduğu film programları, sektördeki diğer aktörlerin (festivaller, sinema salonları) işbirliklerini nasıl etkilemiştir? Dahası bu program, büyükelçiliğin kültür servisine bağlı olarak merkezin görsel-işitsel misyonlarından sorumlu ataşe ile merkezin kültürel programlar sorumlusu arasında nasıl bir işbirliği sonucunda şekillenmektedir? Salon kamu diplomasisi bağlamında

değerlendirildiğinde, Madridli sinefil kitlesinin gelişimindeki konumu nedir? İspanyol sinemasının tanıtımında nasıl bir rol oynamaktadır? Bildiri, Madrid Fransız Kültür Merkezi bağlamında bu soruları ele almayı amaçlar.

Daddy Dibinga (Université Assane Seck de Ziguinchor, CREILAC) - *La représentation des cinéphiles de l'Institut français de Dakar / Dakar Fransız Kültür Merkezinin sinefilleri*

Cette étude traite des représentations des cinéphiles de l'institut français de Dakar au Sénégal. Elle s'intéresse particulièrement aux pratiques qui définissent et orientent les cinéphiles. Les différents profils de ces derniers sont dressés sur base de chacune de représentations.

L'institut français est un réceptacle multiculturel que plus d'une personne fréquente pour multiples raisons : rencontres professionnelles, restauration, lecture, participation aux spectacles de toutes catégories, formations, ateliers, etc. Situé en plein cœur de la ville de Dakar, il est aussi un lieu de rendez-vous interpersonnel, eu égard à sa position géographique. Les personnes qui viennent souvent pour une raison bien précise finissent par épouser les programmes, et au final deviennent des spectateurs de cinéma.

Durant quasiment les mois de juillet, août, et septembre, nous avons jeté notre dévolu sur ces personnes qui fréquentent la salle de cinéma, y compris le programme de cinéma que l'institut propose. Les catégories de personnes vers lesquelles nous avons marqué notre attention varient. Selon les genres des films et leur programmation, les enfants, les adultes, sans distinction des sexes, de nationalité et continent, ont fait partie de notre univers de recherche. Les films pour enfants, appelés « dessins animés », les films africains, documentaires et fictions, les films français, ont été inscrits dans la programmation de nos trois mois d'enquêtes. À partir d'entretiens conduits avec un échantillon de spectateurs, les habitudes et motifs de fréquentation, le niveau et domaine d'études, la profession, les préférences en termes des films constituent les éléments essentiels qui nous ont permis d'élaborer plusieurs représentations qui ont participé largement à la conception du portrait de ces cinéphiles. Ils sont artistes, enfants, étudiants, lecteurs, opérateurs culturels, africains, français, etc. Chacun a son point de vue. Mais leurs visions sur le monde se croisent, parfois se séparent. C'est sur base de ces différentes représentations que nous avons pu établir le profil du cinéophile de l'institut français de manière générale et des cinéphiles de manières détaillées. / *Bu çalışma, Senegal'de bulunan Dakar Fransız Kültür Merkezi'nin sinefil temsilcilerini konu edinir ve özellikle bu sinefil kitlesini oluşturan ve yönlendiren faaliyetler üzerine yoğunlaşır. Sinefil kitlesinin profilleri belli toplumsal temsillere dayanmaktadır. Şehirde hemen her kişinin adeta çok kültürlü bir havuz olan Fransız Kültür Merkezi'ne gitmek için bir sebebi vardır: konferanslar, yeme-içme hizmetleri, okumalar, sahne sanatları, formasyonlar, atölyeler... Dakar'ın tam kalbinde yer alan merkez, coğrafi konumu sayesinde bir buluşma noktası görevi görmektedir.*

Merkeze yalnızca belirli bir sebepten ötürü gelen ziyaretçiler zaman içinde gösterim programlarını benimseyip sinema seyircilerine dönüşürler.

Bu çalışma kapsamında Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları boyunca bu salonun seyircilerini ve Merkez'in hazırladığı gösterim programını mercek altına aldık. Ele aldığımız seyirci kategorileri farklılık göstermektedir. Film türleri ve gösterim programlarına bağlı olarak; cinsiyet ya da uyruk farklı gözetilmeksizin çocuklar ve yetişkinler araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Animasyon olarak adlandırılan çocuk filmleri, kurgu ya da belgesel Afrika yapımı filmler, Fransız filmleri üç aylık araştırmamızın bünyesinde yer almaktadır.

Belli bir seyirci örnekleme alınarak gerçekleştirmiş görüşmelerde, gösterime gelme sebebi ve sıklığı, eğitim seviyesi ve öğrenim görülen bölüm, meslek, tercih edilen film türleri gibi kriterler, araştırmamızdaki sinefillerin portrelerini çizmemizi sağlamıştır. Sanatçılar, çocuklar, öğrenciler, okutmanlar, kültürel kurum yöneticileri, Afrikalılar, Fransızlar... Her birinin kendi bakış açısı vardır ama sahip oldukları dünya görüşleri kimi zaman kesişip kimi

zaman ayrılmaktadır. Çalışmamız sayesinde bu temsilleri temel alarak, Fransız Kültür Merkezi'nin genel seyirci profilini ve sinefillerin detaylı portrelerini oluşturmuş durumdayız.

Emna Mrabet (Université Paris 8, ESTCA) - *L'Institut culturel français en Tunisie : Un acteur du renouveau cinématographique / Tunus'ta Fransız Kültür Merkezi : Sinematografik Yenilenmenin Etkeni*

On assiste depuis la révolution tunisienne (2011) à un véritable renouveau du secteur cinématographique. Ce renouveau est visible tant dans le champ de la production (le nombre de films a été multiplié par dix) que dans le cadre institutionnel qui connaît une tentative de restructuration. L'Institut français peut être considéré comme l'un des protagonistes de cette restructuration. Acteur majeur en termes de collaboration culturelle et artistique depuis la phase pré-révolutionnaire, il fait figure de tremplin tant pour la diffusion de films récents que pour la mise en place de réseaux de diffusion parallèles tels que le projet « La route du cinéma ». Le système de coopération mis en place a pour objectif d'aider à la formation de futurs cinéastes (par l'octroi par exemple de bourses à des étudiants sélectionnés à la Femis), mais aussi d'accompagner la phase de création par la mise en place de résidences et le soutien à des ateliers d'aide à l'écriture (Atelier Sud Ecritures). La présente communication vise à observer l'évolution historique de l'action menée par l'Institut Culturel français. La révolution tunisienne de 2011 y sera considérée comme un moment charnière. Il s'agira également d'analyser les diverses collaborations mises en œuvre entre l'Institut français et les différents organismes locaux tel que le tout nouveau CNCI (centre national du cinéma et de l'image tunisien) ; mais aussi à évaluer l'impact des actions menées par l'Institut Culturel français sur le nouveau dynamisme à l'œuvre dans le champ cinématographique en Tunisie. / *2011'de gerçekleşen devrimden beri, Tunus'ta sinema sektörü ciddi bir yenilenme sürecine girmiştir. Bu yenilenme, film yapım alanında olduğu kadar (çekilen film sayısı on kat artmıştır) kurumsal çerçevedeki yeniden yapılanma sürecinde de gözlenmektedir. Fransız Kültür Merkezi bu yenilenme sürecinin baş aktörlerinden biri olarak düşünülebilir. Devrim öncesi dönemden beri kültürel ve sanatsal işbirliklerinin temel bileşeni olarak yalnızca yeni filmlerin tanıtımı için değil "La route du cinéma" projesi gibi paralel gösterim ağları kurulması için de bir zıplama tahtası işlevine sahiptir. Hazırlanan ortaklık yöntemi geleceğin yönetmenlerinin eğitimine destek olmakla kalmayıp (Femis'e seçilen öğrencilere burs yardımları gibi) senaryo yazım atölyeleri (Atelier Sud-Ecritures) ve konuk sanatçı programları aracılığıyla yaratım süreçlerine de katkıda bulunur.*

Bu bildiri Fransız Kültür Merkezi'nin aktivitelerinin tarihsel süreçteki gelişimini irdelemeyi amaç edinir. 2011 yılında gerçekleşen Tunus Devrimi ise bir dönüm noktasına karşılık gelmektedir. Ayrıca Fransız Kültür Merkezi'nin Tunus Ulusal Sinema Merkezi (CNCI) gibi yerel kurumlarla oluşturduğu çeşitli işbirlikleri ele alınıp, bir yandan da merkezin yürüttüğü aktivitelerin Tunus sinema çevrelerindeki yeni dinamizm üzerine etkileri incelenecektir.

Session 6 :

Public et programmations / Seyirciler ve programlama

Ana Vinuela (Université Sorbonne Nouvelle - Paris 3) : La promotion d'un cinéma : à travers le programme « Young French Cinema » / « *Young French Cinema* » programı kapsamında bir sinemanın desteklenmesi

Cette communication cherche à examiner l'organisation et la philosophie du programme *Young French Cinema* (YFC), créé en 2015 par les Services Culturels de l'Ambassade de France aux États-Unis et par Unifrance. Son objectif est la promotion dans ce pays d'une vingtaine de films chaque année, en français ou dans d'autres langues et reliés à la notion de « cinéma français » par des liens narratifs, culturels, symboliques ou financiers. Ainsi, le programme YFC élargit la notion de francophonie et les représentations de la société française auprès des publics cinéphiles aux États-Unis. La sélection comprend des films programmés dans des festivals nord-américains qui n'ont pas trouvé un distributeur local. Ils sont proposés aux programmeurs des salles des Instituts français et des Alliances françaises ainsi qu'aux exploitants des salles d'art et essai, des *Film Societies* et des salles dans les campus universitaires. Ce sont des fictions et des documentaires d'une nouvelle génération de cinéastes ouverts à des influences culturelles multiples, qui explorent la société française contemporaine principalement à partir de la périphérie, aussi bien d'un point de vue industriel que géographique, et produits avec le concours de fonds publics visant à soutenir la diversité culturelle et linguistique. Notre communication tentera de répondre aux questions suivantes : quels critères orientent la sélection ? Quel chemin suivent ces films sans distributeur pour arriver dans les salles ? Enfin, de quelle manière les films sélectionnés élargissent la notion de « cinéma français », renouvellent les publics cinéphiles et déstabilisent l'équilibre traditionnel entre le centre et la périphérie ? Nous nous appuyons sur les notions de « cinéma-monde » (Gott et Schilt, 2018) et de cinéma transnational (Durovičová et Newman, 2010 ; Stone et al., 2018) et adopterons une perspective socio-économique pour expliquer le rôle des acteurs publics et privés impliqués dans la circulation des films, les stratégies de promotion et de programmation et la place de cette action dans le cadre de la diplomatie culturelle française. / *Bu bildiri, 2011 yılında Unifrance ve ABD'deki Fransız Büyükelçiliği'nin kültür servisi tarafından kurulan Young French Cinema programının felsefesini ve organizasyon yapısını incelemeyi amaç edinir. Programın amacı, her yıl Fransızca ya da başka dillerde olup anlatı yapısıyla ya da kültürel sembolik ve ekonomik bağlarla "Fransız sineması"na bağlı yirmiye yakın filmin tanıtımını yapmaktır. YFC bu sayede Amerika'daki sinefil kitlelerinin frankofoni ve Fransız toplumuna yönelik bakış açılarını genişletmektedir.*

Program, Kuzey Amerika'daki film festivallerinde gösterilmiş ancak yerel dağıtımçı bulamamış filmlerden oluşmaktadır. Bu filmler, Fransız Kültür Merkezi ve Alliance Française salonlarının olduğu gibi art-house sinemalarının, sinema kulüplerinin (Film Societies) ve üniversite kampüslerindeki salonların da gösterim programlarına dahil olur. Kültürel ve dilsel çeşitliği destekleyen kamu fonlarının açtığı yarışmalar sayesinde tamamlanan kurgu ve belgesel filmler, güncel Fransız toplumuna dışarıdan, endüstriyel olduğu kadar coğrafi bir bakış açısıyla yaklaşan, çeşitli kültürle etkileşime açık yeni nesil genç yönetmenlerin imzalarını taşımaktadır. Bildirimiz, şu sorulara cevap aramaktadır: Filmlerin seçimi hangi kriterlere göre gerçekleşir? Dağıtımıcısı olmayan bu filmler gösterime girmek için hangi yolu izler? Seçilen filmler ne ölçüde "Fransız sineması" kavramını genişletip sinefil kitlelerini dönüşüme uğratar ve çevre - merkez arasında kurulu geleneksel dengeyi tehdit eder? Bildiride, "Sinema-dünya" (Gott et Schilt, 2018) ve "ulus-ötesi sinema" (Durovičová et Newman, 2010 ; Stone et al., 2018) kavramları baz alınacaktır ve film dolaşımında etkin olan kamusal ve özel aktörlerin tanıtım ve program stratejilerini ve bu aktivitelerin Fransız kültür diplomasisi içindeki konumunu incelemek amacıyla sosyo-ekonomik bir perspektif tercih edilecektir.

Marilyn Marignan (Université Lumière - Lyon 2) - *Festinema Junior : étude et analyse du succès d'un programme d'éducation à l'image aux États-Unis (2014-2018) / Festinema Junior: Amerika Birleşik Devletleri'nde bir medya okur-yazarlığı programının başarısının incelenmesi (2014-2018).*

Festinema junior, programme d'éducation à l'image aux États-Unis, est en constante progression depuis sa création en 2014 par les Alliances françaises de Porto Rico et de la Nouvelle-Orléans. En 2014, 1 221 élèves de 16 écoles partenaires assistaient aux 16 projections pilotées par les deux Alliances françaises. En 2018, lors de la cinquième édition du festival, 10 194 élèves de 144 écoles étaient réunis autour de 153 projections soutenues par 23 Alliances françaises. Via la projection de films « jeunesse » et la création de dossiers pédagogiques trilingues en français, anglais et espagnol, ce festival de cinéma francophone pour les 4-18 ans a pour objectif premier de favoriser l'apprentissage de la culture et de la langue française aux États-Unis (films diffusés en version originale sous-titrée). Sa mission est également de renouveler les publics, de former une nouvelle génération de cinéphiles (à travers la promotion du cinéma indépendant et de grands classiques) et plus globalement de développer le goût des plus jeunes pour le cinéma français. Enfin, ce programme a pour but de mutualiser les ressources et les moyens des différents acteurs participant au programme. Depuis janvier 2018, un dispositif supplémentaire, mis en place en partenariat avec les services culturels de l'ambassade de France à New York et à Washington, accompagne ce dispositif : « CinéSchool », un site Internet permettant d'accéder aux films proposés par le festival ainsi qu'à tous les cahiers pédagogiques rédigés depuis 2014. Cette proposition entend donc étudier et analyser le succès de ce programme d'éducation à l'image, organisé par des Alliances françaises, aux États-Unis. Dès lors, il s'agira de revenir sur les enjeux d'un tel programme en termes de promotion, de circulation et d'exportation du cinéma français à l'étranger. Les différents outils mis en place par les Alliances françaises, pour promouvoir la cinéphilie et le cinéma français dans le cadre de ce festival, seront également analysés et étudiés. Enfin, la question des limites d'un tel dispositif sera abordée. / *Amerika'da bir görsel eğitim programı sunan Festinema junior, Porto Rico ve New Orleans'taki Alliance Française'ler tarafından kurulduğu 2014 yılından beri büyük gelişmeler kaydetmiştir. 2014'te iki Alliance derneği tarafından organize edilen 16 gösterime, 16 ortak okuldan 1221 öğrenci katılmıştır. Festivalin beşinci yılını kutladığı 2018'de ise, 23 Alliance derneğinin desteklediği 153 adet gösterim, 144 okuldan 10.194 öğrenciyi bir araya getirmiştir. 4-18 yaş grubuna hitap eden bu frankofon filmler festivalinin temel amacı; gençlik filmleri gösterimleri ve Fransızca, İngilizce, İspanyolca olmak üzere üç dilde hazırlanan çalışma dosyaları aracılığıyla Amerika'daki Fransız kültürünün ve dilinin öğrenimini desteklemektir. (Gösterimler orijinal dilde altyazılıdır). Organizasyonun bir diğer amacı ise, seyirci kitlesini değişime uğratarak yeni nesil bir sinefil kitlesi oluşturmak, (bağımsız filmler ve klasikler aracılığıyla) genel anlamda genç nesillerin Fransız sinemasına olan ilgisini artırmaktır. Bunun yanısıra program, bünyesine dahil olan farklı katılımcıların kaynaklarını ve araçlarını bir araya getirir. 2018 Ocak ayından itibaren bu programa New York ve Washington'daki Fransa büyükelçiliklerinin kültür servisleriyle ortak hazırlanan bir yapı daha eklenmiştir: "CinéSchool" adı verilen bu İnternet sitesi 2014 yılından beri festivalde gösterilen filmlere ve hazırlanan çalışma dosyalarına erişim sağlamaktadır. Bu çalışma, Amerika'daki Alliance Française dernekleri tarafından organize edilen bu görsel eğitim programlarının başarısını ele almayı ve analiz etmeyi hedeflemektedir. Çalışmada, Festival kapsamında Alliance Française'in sinefil kültürünün ve Fransız sinemasının tanıtımını yapmak için kullandığı araçlar da incelenecektir. Son olarak, bu tür bir programla ilgili kısıtlara değinilecektir.*

Dhurata Hoxha (Directrice, Alliance française de Shkoder) - *Le ciné-club en fonction de la promotion de la culture française et de l'enseignement de la langue / Film Kulübü Dolayısıyla Fransız Dili ve Kültürünün Desteklenmesi*

C'est déjà une réalité incontestable que les Alliances françaises en Albanie constituent des acteurs importants de la Francophonie en général, et oeuvrent pour maintenir vivants les liens d'affinités entre la culture française et albanaise. Elles le font par l'intermédiaire de la mission enseignante et culturelle tout en travaillant en réseau qui s'avère assez dynamique et élargissant de jour en jour l'offre culturelle. Le ciné-club français par exemple figure parmi les projets importants mis en place dans la capitale ainsi que dans d'autres villes, surtout là où il y a des alliances françaises. Il s'agit dans cette communication de porter un regard sur l'action culturelle du réseau des alliances comme le terrain qui a nourri le projet ciné-club proposé par IFCinéma et l'Ambassade de France en Albanie. D'autre part, nous aborderons le fonctionnement du projet (promotion du ciné-club, programmation des projections régulières, communication, équipes engagées pour la traduction, public visé, adaptation du modèle français aux réalités locales) tout en questionnant les difficultés et les limites (choix des salles de projection-pas forcément des salles de cinéma, choix des films en fonction du public qui varie de projection en projection, une plus grande fréquentation de novembre en avril, etc. Enfin, il s'agira d'apporter des exemples de didactisation (activités menées avant et après le visionnage du film) en vue d'attirer les enseignants et les apprenants (public des alliances, étudiants de fle) à exploiter le cinéma à des fins pédagogiques. Les conclusions tirées du fonctionnement de ce projet et les suggestions proposées serviront de réflexions pour pouvoir réaliser des ciné-clubs réguliers dans d'autres villes (là où il n'y a pas d'alliances françaises) en vue d'exposer de plus en plus le public jeune et adulte au cinéma français, d'encourager les enseignants à parler du cinéma en classe de fle, à l'utiliser pour découvrir le langage parlé du quotidien, car un film est toujours le reflet d'une époque et de la réalité, mais aussi différents registres de langues, et à réaliser des projets sur ce sujet. /

Arnavutluk'taki Alliance Française derneklerinin Frankofon kültürünün önemli aktörlerinden biri olduğu yadsınamaz bir gerçektir ve bu kurumlar Arnavut ve Fransız kültürleri arasındaki yakın bağları korumaya çalışmaktadır. Bu çalışmalar, kurumun eğitim ve kültür misyonlarıyla gündün güne genişleyen, dinamik kültür ürünleri ağı sayesinde gerçekleşir. Başkentte ya da Alliance Française derneklerinin bulunduğu şehirlerdeki en önemli projeler arasında Fransız sinema kulübü yer alır. Bu bildiri, IFCinéma ve Arnavutluk Fransız Büyükelçiliği tarafından düzenlenen sinema kulübü gibi projeleri besleyen Alliance ağının kültürel misyonunu incelemeyi; projenin işleyişini analiz edip (Sinema kulübünün tanıtımı, düzenli gösterim programı hazırlığı, iletişim, çeviri için görevlendirilen ekipler, hedef kitle, Fransız modelinin yerel yapıya uygun hale getirilmesi) zorluklarını ve kısıtlarını irdelemeyi (gösterim salonları, gösterimden gösterime değişiklik gösteren kitleye göre film seçimleri, kasım ayından nisan ayına artış gösteren seyirci sayısı vs.); öğretmenlerin ve öğrencilerin (Alliance üyeleri ve FLE öğrencileri) dikkatini çekmeye yönelik sinemanın eğitim amaçlı kullandığı pedagojik örneklerden (film gösterimi öncesi ve sonrası gerçekleştirilen aktivitelerden söz etmeyi amaç edinir

Projeden çıkan sonuçlar ve burada sunulan öneriler; genç yaşlı herkesin Fransız sinemasıyla tanışıklık kurmasını, öğretmenlerin Fransızca dil derslerinde sinemayla ilgili konuşmaları günlük dil kullanımına dahil etmelerini sağlayan sinema kulüplerinin başka şehirlerde de (Alliance Française bulunmayan şehirlerde) kurulmasını mümkün kılacak yaklaşımlara katkıda bulunacaktır.

Présentation des participants / Katılımcı Özgeçmişleri

Philippe Bourdier est maître de conférences (HDR) en études cinématographiques et sciences de l'éducation à l'université d'Orléans. Il est directeur-adjoint de l'École Supérieure du Professorat et de l'Éducation du Centre Val de Loire, chargé de la recherche. Titulaire d'une habilitation à diriger des recherches de l'université Paris-Sorbonne nouvelle et d'un doctorat de l'université de Paris-Diderot, il est spécialiste de la didactique et d'histoire culturelle du cinéma. Ses travaux de recherche portent sur les politiques d'éducation culturelle aux images, de formation professionnelle ainsi que sur les interactions images-textes dans les productions culturelles et artistiques des XIX et XXe s. Dernière publication : *Éducation et formation par le cinéma : Ufocel informations, revue professionnelle des enseignants projectionnistes*, (préf G. Pisano), éditions Connaissances et Savoirs, Paris, 2017. / **Philippe Bourdier** Orléans Üniversitesinde Sinema ve Eğitim Bilimleri bölümünde doçent olarak görev yapmaktadır. Centre-Val-de-Loire Bölgesi Öğretmen Yüksek Okulu'nun araştırmadan sorumlu müdür yardımcısıdır. Paris-Diderot Üniversitesinden doktor, Paris-Sorbonne Üniversitesinden ise doçent ünvanını alan Bourdier, sinemanın eğitimi ve kültürel tarihi konusunda uzmandır. Çalışmaları görsel kültürle ilgili eğitim politikaları, mesleki formasyonlar ve 19. - 20. yüzyıl kültürel ve sanatsal üretimlerde görsel-metin etkileşimlerine yoğunlaşmaktadır. Son olarak "Éducation et formation par le cinéma : Ufocel informations, revue professionnelle des enseignants projectionnistes, (önsöz G. Pisano), éditions Connaissances et Savoirs, Paris, 2017." çalışmasını yayınlamıştır.

Raluca Calin est sociologue, spécialiste du cinéma européen. Ses recherches portent sur les politiques européennes de financement du cinéma, la gouvernance européenne dans le domaine culturel. Elle enseigne à dans plusieurs universités la production cinématographique européenne. Elle met son expertise au service des institutions publiques pour élaborer des études du marché cinématographique. Côté institutions privées, elle propose des services clé en main pour aider les producteurs à optimiser leurs demandes de financements européens / **Raluca Calin** Avrupa sinemasında uzmanlaşmış bir sosyologdur. Araştırmaları Avrupa'daki sinemaya yönelik finans politikaları ve kültür alanındaki denetimleriyle ilgilidir. Çeşitli üniversitelerde Avrupa'daki film üretimi üzerine ders vermektedir. Birçok kamu kuruluşunda sinemayla ilgili pazar araştırmaları yapılmasına katkıda bulunmaktadır. Özel kurumların bünyesindeyse, yapımcıların Avrupa fonlarına yönelik taleplerini optimize etmelerine yardımcı olan çözümler sunmaktadır.

Laurent Creton est Professeur à l'Université Sorbonne Nouvelle – Paris 3 où il exerce les responsabilités de Président du Conseil Académique et Vice-Président Recherche. Membre de l'IRCAVet du labex ICCA, ses travaux portent sur les marchés du cinéma, les stratégies d'entreprise, les nouveaux médias numériques de l'image et du son et les politiques de régulation des industries culturelles. Il a publié de nombreux articles et une quinzaine d'ouvrages dans ce champ, notamment : *Économie du cinéma. Perspectives stratégiques*, Armand Colin [1994], 2016, *Cinéma et marché*, Armand Colin, 1997, *Histoire économique du cinéma français : production et financement (1940-1959)*, CNRS Éditions, 2004, *Le Front populaire et le cinéma français (dir.)*, PSN, 2017 / **Laurent Creton**, Profesör olduğu Paris 3 - Sorbonne Nouvelle Üniversitesinde Akademik Konsey Başkanlığı ve Araştırma Birimi Başkan Yardımcılığı görevlerini üstlenmektedir. IRCAV ve LabEx üyesi olan Creton'un çalışmaları sinema endüstrisi, kurum stratejileri, görsel ve işitsel alanda yeni dijital medya ve kültür endüstrilerinin düzenlenmesine yönelik politikaları üzerine yoğunlaşmaktadır. Bu alanda sayısız makale ve on beşe yakın yayını mevcuttur : *Économie du cinéma. Perspectives stratégiques*, Armand Colin [1994], 2016, *Cinéma et marché*, Armand Colin, 1997, *Histoire économique du cinéma français : production et financement (1940-1959)*, CNRS Éditions, 2004, *Le Front populaire et le cinéma français (dir.)*, PSN, 2017.

Dorothee Dognon est maître de conférences à l'Université d'Abomey Calavi. Docteur d'Etat en Arts Cinématographiques à Beijing Normal Université de la République Populaire de Chine, Dorothee Dognon a été le premier chercheur africain à avoir obtenu ce diplôme en Chine dans le domaine de la culture, ce qui lui a permis d'avoir une entrée très facile dans les milieux politique, culturel, économique, lobbying de la République Populaire de Chine. Aussi, les dix années passées en Chine dans les grandes villes comme Beijing, Shanghai, Guangzhou, Shenzhen, Macao, Hong Kong, lui ont permis de maîtriser la culture chinoise, ce qui lui a valu plusieurs postes à responsabilité en Chine : représentant de la République du Bénin et membre du comité d'organisation de l'Afrique pour les Jeux olympiques de Beijing, représentant de la République du Bénin et membre du comité d'organisation de l'Afrique pour l'exposition universelle de Shanghai, consultant en ingénierie touristique et culturelle de l'Ambassade de la République du Bénin près de la République Populaire de Chine, Délégué General de la Zone Asie et Océanique de Haut Conseil des Béninois de l'Extérieur (HCBE), président de l'association des étudiants africains de l'Université Normale de Beijing (Chine), Membre de comité de préparation du sommet Chine-Afrique. / **Dorothee Dognon**, Abomey Calavi Üniversitesinde doçent olarak görev yapmaktadır. Çin Halk Cumhuriyeti Pekin Normal Üniversitesi'nde sinema alanında doktora yapmış olan Dognon, bu ünvana kültür alanında sahip olan ilk Afrikalı araştırmacı sıfatı sayesinde Çin'in siyasi, kültürel, ekonomik ve lobicilik faaliyetlerine hızlı bir giriş yapmıştır. Pekin, Şanghay, Guangzhou, Shenzen, Macau ve Hong Kong gibi büyük şehirlerde geçirdiği on yıl sayesinde Çin kültürüne aşina olmuş, böylelikle ülkeyi ilgilendiren aşağıdaki gibi çeşitli pozisyonlarda görev almıştır: Pekin Olimpiyat Oyunlarında Benin Cumhuriyeti temsilciliği ve Afrika organizasyon komitesi üyeliği, Şanghay Uluslararası Fuarında Benin Cumhuriyeti temsilciliği ve Afrika organizasyon komitesi üyeliği, Benin Cumhuriyeti Büyükelçiliği kültür ve turizm mühendisliği danışmanlığı, Yurtdışında Yaşayan Beninliler Derneği (HCBE) Asya ve Okyanusya Bölge Delegeesi, Pekin Normal Üniversitesi'nde Afrikalı öğrenciler derneği başkanı ve Çin-Afrika Zirvesi hazırlık komitesi üyeliği

Claude Forest est Professeur des universités à l'université de Strasbourg, et enseigne l'économie et la sociologie du cinéma. Après des recherches sur les salles de cinéma et la diffusion des films en Europe, ses travaux se sont réorientés sur les pratiques des spectateurs, notamment en Afrique sud saharienne. Parmi ses publications : *Quel film voir ? Pour une socioéconomie de la demande* (2010) ; *Au cinéma en Afrique* (dir.), 2017 ; *L'internationalisation des productions cinématographiques et audiovisuelles* (dir.), 2017 ; *Regarder des films en Afriques* (co-dir. avec Patricia Caillé), 2017 ; *Produire des films. Afriques et Moyen-Orient* (dir.), 2018. Il est cofondateur du réseau HESCALE (Histoire, économie et sociologie du cinéma en Afrique et au Levant) en 2016 / Strasbourg Üniversitesi'nde profesör olarak görev yapmakta olan **Claude Forrest**, sinema ekonomisi ve sosyolojisi üzerine ders vermektedir. Sinema salonları ve Avrupa'daki film dağıtımı üzerine yaptığı araştırmalardan sonra çalışmaları özellikle Sahra altı Afrika ülkelerindeki seyirci pratiklerine yönelmiştir. Çalışmaları arasında "Quel film voir ? Pour une socioéconomie de la demande (2010) ; Au cinéma en Afrique (dir.), 2017 ; L'internationalisation des productions cinématographiques et audiovisuelles (dir.), 2017 ; Regarder des films en Afriques (co-dir. avec Patricia Caillé), 2017 ; Produire des films. Afriques et Moyen Orient (dir.), 2018 » yer alır. 2016 yılında hayata geçmiş HESCALE ağının (Afrika ve Levant ülkelerinin sinema tarihi, ekonomisi ve sosyolojisi) kurucu ortağıdır.

Lucie Guérin est diplômée de Sciences Po Paris (Affaires publiques culture) et de Paris IV (Lettres modernes et cinéma), Elle est chargée de mission depuis 2017 à l'Institut français de Roumanie. / Eğitimini Sciences Po Paris (Kamu Yönetimi) ve Paris IV'te (Modern Edebiyat ve Sinema) tamamlayan **Lucie Guérin**, 2017'den beri Romanya Fransız Kültür Merkezinin görsel-işitsel ve dijital sanatlar bölümünün sorumlusu olarak görev yapmaktadır.

Gülşenem Gün, est chercheuse à la Faculté de communication à l'Université Galatasaray. Avec sa thèse intitulée «Migration et métissage au cinéma : L'exemple du cinéma turc », elle est devenue titulaire en 2014 d'un doctorat en cinéma (l'Université Paris 7, Diderot). L'essentiel de son travail porte sur le cinéma turc, les cinémas transnationaux, le cinéma et la modernisation, le cinéma et la prison. Elle est également membre du centre de recherche sur les médias (MEDIAR). Elle a réalisé une étude post-doctorale intitulée « les stars féminines dans le processus de la modernisation en Turquie » à l'Université Stanford (Californie) en été 2017 / Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde çalışan **Gülşenem Gün** « Sinemada Göç ve Melezlik : Türk Sineması Örneği » başlıklı doktora çalışmasını 2014 yılında Paris 7 Üniversitesi'nde tamamlamıştır. Başlıca çalışma konuları arasında, Türk Sineması, uluslararası sinemalar, sinema ve modernlik, sinema ve hapsedilmişlik yer alır. Öte yandan Medya Çalışmaları Araştırma ve Uygulama Merkezi (MEDIAR) bünyesindeki çalışmalarına da devam etmektedir. 2017 yılında Stanford Üniversitesi'nde « Türkiye'nin Modernleşme Sürecinde Kadın Yıldızlar » konulu post-doktora araştırmasını gerçekleştirmiştir.

Daddy Dibinga est auteur-réalisateur et chercheur de nationalité Congolaise. Détenteur du master en réalisation documentaire de création à l'université Gaston Berger du Sénégal, daddy Dibinga est chercheur au Centre de Recherche Interdisciplinaire sur les Langues, Les Littératures, les Arts et les Cultures (CREILAC) de l'Université Assane Seck de Ziguinchor. Il a publié aux éditions de l'université de Maroua au Cameroun « Représentations re-construites d'Afrique dans les documentaires d'Afrique subsaharienne francophone », tiré du livre «L'Afrique dans les arts, la littérature et les médias contemporains» edité en juin 2018 / Kongolu yazar, yönetmen ve araştırmacı **Daddy Dibinga**, lisansüstü eğitimini Senegal'deki Gaston Berger Üniversitesi'nde belgesel film yapımı üzerine tamamlamıştır. Dibinga, Assane Seck de Ziguinchor Üniversitesi'nin disiplinlerarası araştırma merkezi CREILAC'ta araştırmacı olarak görev yapmaktadır. 2018'in Haziran ayında Kamerun'daki Maroua Üniversitesi yayınlarından çıkan «L'Afrique dans les arts, la littérature et les medias contemporains» isimli kitapta « Représentations re-construites d'Afrique dans les documentaires d'Afrique subsaharienne francophone » adlı çalışması yayınlanmıştır.

Sora Hong est actuellement doctorante en histoire et civilisation au Centre de Recherches sur la Corée, l'UMR 8173 de l'EHESS. Sous la direction de M Alain Delissen, elle prépare une thèse intitulée de l'invention de la cinéphilie en Corée du Sud. Elle est également lectrice de coréen à l'INALCO. Elle a rédigé la partie du cinéma sud-coréen et le mythe du Centre Culturel français à Séoul dans l'ouvrage France-Corée :130 ans de relation 1886 – 2016. Elle est intervenue dans plusieurs colloques sur le sujet sur la cinéphilie sud-coréenne ainsi que le Munhwawon sedae, la genèse de la culture des cinéphiles en Corée du Sud, les discours du nouveau cinéma du Munhwawon sedae des années 1980 et 1990, la naissance de la nouvelle génération du cinéma sud-coréen dans les années 1970-1980. En relation au projet, elle a mené des recherches sur la salle Renoir du Centre culturel français de Séoul (1970-1980). / **Sora Hong** EHESS'te Kore Üzerine Araştırmalar Merkezi'nde (l'UMR 8173) tarih ve kültür alanında doktora yapmaktadır. M. Alain Delissen'in direktörlüğünde, “L'invention de la cinéphilie en Corée du Sud.” isimli tez çalışmasını yürütmektedir. Aynı zamanda INALCO bünyesinde Korece okutmanı olarak çalışmaktadır. “France-Corée : 10 ans de relation 1886 – 2016” isimli kitapta “Le cinéma sud-coréen et le mythe du Centre Culturel français à Séoul” bölümünü kaleme almıştır. Güney Kore'de sinefili, Munhwawon Sedae, Güney Kore'de sinefil kültürünün doğuşu, 80'li ve 90'lı yıllarda Munhwawon Sedae'daki yeni sinema söylemleri, 1970-1980 yılları arasında Güney Kore sinemasında yeni nesil yönetmenlerin ortaya çıkışı üzerine birçok kolokyuma katılmıştır. Projeye paralel olarak Seul Kültür Merkezi'ndeki Renoir salonu (1970-1980) hakkında çeşitli araştırmalar yürütmüştür.

Dhurata Hoxha est professeure à l'Université «Luigj Gurakuqi »Shkoder, Albanie, depuis 1991. Docteure en Didactique de FLE, Maître de conférences en Science du langage et coordinatrice de Master "Formation de futurs enseignants de Fle" Elle est depuis 2004, directrice à l'Alliance française de Shkoder, en charge de projets culturels et de mission Campus France. Auteure de plusieurs articles dans des revues scientifiques et communications dans des conférences internationales en Albanie et à l'étranger. Ses centres d'intérêt et de recherches concernent l'interculturel, la pédagogie du projet, la pratique artistique en classe de Fle, et récemment les questions de la variation dans l'enseignement/apprentissage du français en vue d'optimiser cet enseignement. Elle a obtenu le prix de Chevalier des Palmes Académiques en 2006. / **Dhurata Hoxha** 1991 yılından beri Shkodër "Luigj Gurakuqi" Üniversitesi'nde profesör olarak görev yapmaktadır. Fransızca Yabancı Dil Eğitimi (FLE) üzerine doktora yapmıştır ve dilbilim alanında doçent ünvanına sahiptir. "Geleceğin Fransızca Yabancı Dil Öğitmenleri" master programının ise koordinatörlüğünü üstlenmektedir. 2004'ten beri direktörlüğünü yaptığı Shkoder Allaince Française'de kültürel projeler ve Campus France sorumlusudur. Arnavutluk'ta ve yurtdışındaki uluslararası konferanslarda bildiriler sunan Hoxha'nın birçok makalesi bilimsel dergilerde yayınlanmıştır. Araştırma konuları ve ilgi alanları kültürlerarasılık, proje pedagojisi, FLE derslerinde sanatsal pratikleri üzerine yoğunlaşmakta olup son dönemde Fransızca eğitim - öğretimde çeşitlilik konusuyla ilgilenmektedir. 2006 yılında Chevalier des Palmes Académiques ödülüne layık görülmüştür.

Sezen Kayhan, après sa licence en histoire de l'art et de l'archéologie à l'Université Bilkent, terminé ses études supérieures au département du cinéma et de la télévision à l'Université Bahçeşehir. Elle a publié son premier ouvrage *Fragments of Tragedy in Postmodern Film/Cambridge Scholars Publishing* en 2012. Ses articles *Television and New Media, New Perspectives on Turkey* ont été publiés aux revues telles que *Humanitas, Altyazı, Sekans*. Elle poursuit ses études de doctorat au département du design, de la technologie et de la société à l'Université Koç / **Sezen Kayhan** Bilkent Üniversitesi Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü'nde lisans, Bahçeşehir Üniversitesi Sinema ve Televizyon Bölümü'nde yüksek lisansını tamamladı. İlk kitabı *Postmodern Filimde Tragedya (Fragments of Tragedy in Postmodern Film/Cambridge Scholars Publishing)* 2012 yılında yayınlandı. Makaleleri *Television and New Media, New Perspectives on Turkey, Humanitas, Altyazı, Sekans* dergilerinde yer aldı. Koç Üniversitesi Tasarım, Teknoloji ve Toplum Bölümü doktora programında eğitimine devam etmektedir.

Kira Kitsopanidou est professeure en économie du cinéma et de l'audiovisuel à l'Université Sorbonne Nouvelle-Paris 3 et membre titulaire de l'IRCAV. Ses domaines de spécialité sont notamment l'économie et l'histoire de la salle de cinéma et les stratégies d'innovation technologique en lien avec l'exploitation. Parmi ses travaux en lien avec la salle de cinéma, *Les salles de cinéma : enjeux, défis et perspectives (avec Laurent Creton, Armand Colin, 2013)* et *Ville et Cinéma : espaces de projection, espaces urbains (avec Laurent Creton, Roger Odin et Irène Bessière, Théorème, PSN, 2016)*. Elle enseigne notamment l'histoire de la salle de cinéma à La Fémis (filière distribution et exploitation) depuis 2005 / Paris 3 Sorbonne Nouvelle Üniversitesi'nde profesör olan **Kira Kitsopanidou**, sinema ekonomisi konusunda uzmandır ve IRCAV'ın onursal üyesidir. Özellikle sinema ekonomisi, sinema salonlarının tarihçesi ve teknolojik yenilik stratejileri gibi alanlarda çalışmalar yürütmektedir. Sinema salonları ile ilgili bazı çalışmaları arasında *Les salles de cinéma : enjeux, défis et perspectives (avec Laurent Creton, Armand Colin, 2013)* et *Ville et Cinéma : espaces de projection, espaces urbains (avec Laurent Creton, Roger Odin et Irène Bessière, Théorème, PSN, 2016)* gibi kitaplar yer alır. Kitsopanidou aynı zamanda La Fémis bünyesinde (Dağıtım - İşletme) sinema salonlarının tarihçesi dersini vermektedir.

Philippe Lane est Professeur des Universités à l'Université de Rouen Normandie. Il a été Délégué Général de l'Alliance française en Australie, Attaché de Coopération universitaire à Londres et Conseiller de Coopération et d'Action culturelle à Amman (Jordanie). Il a publié divers ouvrages et articles sur la diplomatie culturelle et scientifique de la France, dont *Présence française dans le monde – L'action culturelle et scientifique, La Documentation française, 2ème édition, 2016* / **Philippe Lane** Rouen Normandie Üniversitesi'nde profesör olarak görev yapmaktadır. Avustralya'da Alliance Française'in resmi temsilcisi olup, Londra Üniversitelerarası İşbirliği Sorumlusu ve Amman'da (Ürdün) İşbirliği ve Kültürel Girişim Danışmanı görevlerini üstlenmiştir. Fransa'nın kültür ve bilim diplomasisi üzerine birçok çalışma ve makale yayınlamıştır. (*Présence française dans le monde – L'action culturelle et scientifique, La Documentation française, 2ème édition, 2016.*)

Marylin Marignan est Attaché temporaire d'enseignement et de recherche (ATER) en études cinématographiques à l'université Lumière Lyon 2 et membre du laboratoire pluridisciplinaire Passages XX-XXI. Elle est l'auteur d'une thèse consacrée à L'évolution de la fréquentation des cinémas et des théâtres à Lyon entre 1929 et 1939. Ses travaux les plus récents portent principalement sur l'histoire économique, sociale et culturelle du cinéma et de l'audiovisuel. Elle a publié des articles dans des ouvrages collectifs. / **Marylin Marignan** Lyon Lumière Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır ve Passages XX-XXI adlı çok disiplinli araştırma merkezinin de üyesidir. "L'évolution de la fréquentation des cinémas et des théâtres à Lyon entre 1929 et 1939" isimli tez çalışmasının ardından yakın dönemde özellikle sinema ve görsel-işitsel pratiklerin ekonomik, sosyal ve kültürel tarihi üzerine çalışmalar yürütmektedir. Makaleleri birçok kolektif çalışmada yayınlanmıştır.

Aurélian Michon est chargé de mission audiovisuelle à l'Institut français d'Indonésie. Il a auparavant travaillé dans la distribution du court-métrage et pour le Centre National du Cinéma et de l'image animée, où il s'occupait notamment des questions liées aux ciné-clubs, aux festivals et à la diffusion du cinéma. Il a également mené des recherches sur l'histoire du cinéma militant et publié dans 1895 revue d'histoire du cinéma. / **Aurélian Michon** Endonezya Fransız Kültür Merkezi'nin görsel-işitsel biriminden sorumludur. Geçmişte özellikle kısa filmlerin dağıtımını üzerine çalışmış ve sinema kulüpleri, festivaller ve film dağıtımıyla bağlantılı sorularla ilgilendiği Fransa Ulusal Sinema Merkezi'nde görev almıştır. Siyasal sinema üzerine de çalışmalar yürütmüş olup 1895 revue d'histoire du cinéma isimli dergide yazıları yayınlanmıştır.

Emna Mrabet est post-doctorante affiliée au laboratoire Sciences et technologies du cinéma et de l'audiovisuel (ESTCA) de l'université Paris 8 où elle enseigne depuis 2010 notamment en esthétique du cinéma et en pratique et analyse du cinéma documentaire. Elle est l'auteure de l'ouvrage intitulé *Le cinéma D'Abdellatif Kechiche : Prémisses et Devenir* (Riveneuve, 2016). Elle a également écrit des articles mettant en perspective les spécificités des œuvres des cinéastes franco-maghrébins et la question identitaire chez les cinéastes issus de l'immigration maghrébine. Ses recherches les plus récentes portent sur les « Films Guérilla » ainsi que sur le renouvellement esthétique à l'œuvre dans les « Cinématographies du Maghreb et du Moyen-Orient » et les modalités de production et de diffusion qui les accompagnent / Post-doktora eğitimini sürdüren **Emna Mrabet** Sinema ve Görsel-İşitsel Bilimler ve Teknoloji Araştırma Merkezi'ne (ESTCA) bağlı olup, 2010 yılından beri Paris 8 Üniversitesi'nde sinema estetiği ve belgesel sinema pratikleri ve analizi üzerine ders vermektedir. Mrabet, *Le cinéma D'Abdellatif Kechiche : Prémisses et Devenir* (Riveneuve, 2016) isimli çalışmayı yayınlamıştır. Bunun yanı sıra özellikle Mağrip kökenli Fransız yönetmenler üzerine yazdığı *Contestation et défense des droits humains chez les cinéastes Abdellatif Kechiche et Rabah Ameur- Zaïmeche* (Studies in French Cinema), *La question identitaire chez les cinéastes issus de l'immigration maghrébine* (L'Harmattan) gibi makaleleri bulunmaktadır. Yakın dönemdeki çalışmaları "Gerilla sinemacılık"ın yanı sıra

Mağrip ve Orta Doğu'da yenilenen sinema anlayışları ve bu değişimlere eşlik eden yapım ve dağıtım şartları üzerine de yoğunlaşmaktadır.

Christophe Pécot (*attaché audiovisuel régional, Consulat général de France et Institut français à Istanbul*) Après un master en cinéma et un mémoire de recherche centré sur La communication audiovisuelle française face à l'internationalisation de la marchandise culturelle, travail de recherche effectué dans le cadre d'un Diplôme d'Etude supérieure spécialisée en Information et Communication des Entreprises et Organisations, Christophe Pécot intègre le département des ventes internationales pour la société UGC. Là, il participe à de nombreux festivals et marchés internationaux de films et gère les ventes de longs-métrages sur l'Asie, l'Europe de l'Est, la Scandinavie et la Turquie. Il rejoint ensuite l'équipe des ventes chez TFI International où il occupe le poste de coordinateur technique. De 2008 à 2015, Il assure les ventes linéaires et non linéaires aux médias audiovisuels étrangers pour la filiale de distribution internationale du groupe public audiovisuel français France Télévisions. Depuis Septembre 2015, Il occupe le poste d'Attaché audiovisuel régional pour l'Ambassade de France en Turquie. Il assure la promotion des Industries culturelles et créatives françaises en Turquie, Asie Centrale et Caucase. / **Christophe Pécot**, Sinema alanında yaptığı Yüksek Lisansı "Küreselleşen Kültür Ürünleri Karşısında Fransız Görsel-İşitsel İletişim Biçimleri" başlıklı tez ile tamamladıktan sonra, UGC şirketinin uluslararası satış departmanına dahil olmuştur. Burada birçok festivale ve uluslararası film marketine katılmış; Asya, Doğu Avrupa, İskandinavya ve Türkiye'yle gerçekleştirilen uzun metraj film satışlarını yönetmiştir. Daha sonra TFI International'ın satış birimine geçmiş ve teknik koordinatör olarak görev yapmıştır. 2008'den 2015 yılına kadar Fransız görsel-işitsel medya grubu France Television bünyesinde yabancı medya kurumlarına gerçekleştirilen canlı ya da kayıtlı yayın satışlarından sorumlu olmuştur. 2015 yılının Eylül ayından beri, Fransız Kültür Merkezi'nin görsel-işitsel bölge ataşesi olarak çalışmaktadır. Fransız kültür endüstrilerinin ve yaratımlarının Türkiye'de, Orta Asya ve Kafkasya'daki tanıtımlarından sorumludur.

Nicolas Peyre est enseignant-chercheur en sciences de l'information et de la communication et directeur des études du master 2 « Administration et communication des activités culturelles » de l'université Toulouse I Capitole (IDETCOM). Ses travaux portent notamment sur les industries culturelles, la diplomatie culturelle et d'influence, la mondialisation des marques muséales et l'intelligence économique. Il est, par ailleurs, expert auprès de l'agence culturelle espagnole AC/E et membre du comité de lecture court métrage de l'aide à la création audiovisuelle de la région Occitanie. Enfin, il a successivement occupé les fonctions de directeur culturel, d'attaché audiovisuel et d'attaché culturel en Argentine, en Grèce et en Espagne / **Nicolas Peyre**, İletişim ve Enformasyon Bilimleri bölümünde öğretim üyesi, Toulouse I Capitole Üniversitesi'nin (IDETCOM) "Kültürel Aktivitelerin Yönetimi ve İletişimi" Master 2 program sorumlusudur. Çalışmaları kültür endüstrileri, kültür ve kamu diplomasisi, müze markalarının globalleşmesi ve ekonomik istihbarat üzerine yoğunlaşmaktadır. Yakın dönemde müze markaları ile ilgili hazırlanan kolektif çalışmada (ed. Regourd) « La mondialisation des marques muséales et la diplomatie d'influence. Le Centre Pompidou Málaga » isimli metni yayınlanmıştır. Aynı zamanda İspanyol Kültür Ajansı AC/E bünyesinde bilirkişi olarak görev yapmaktadır ve Oksitan bölgesindeki görsel-işitsel yaratıma destek çalışmalarında kısa metraj seçici kurul üyesidir. Nicolas Peyre sırasıyla Arjantin, Yunanistan ve İspanya'da kültür servisi direktörü, görsel-işitsel ve kültür ataşesi olarak çalışmıştır.

Giusy Pisano, professeure des Universités à l'École nationale supérieure Louis-Lumière, est Associate Professor au Center of Koeran History, directrice de recherche à l'ED Arts et Médias/Université Sorbonne Nouvelle Paris III, membre de l'IRCAV et de Grafics. Elle est référent académique pour le programme PAUSE du Collège de France. Elle dirige la

collection « Images et sons » des Presses Universitaires du Septentrion. Elle a codirigé avec Jean-Marc Larrue le programme de recherche « La mise en scène théâtrale et les formes sonores et visuelles » (2011-2014). Actuellement, elle codirige avec Jean-Marc Larrue le projet « Les Arts trompeurs. Machines, Magie, Médias ». Elle est responsable scientifique du projet « Exporter et soutenir le cinéma français dans le contexte des Instituts français et des Alliances françaises. / École Nationale Supérieure Louis-Lumière de profesör olarak görev yapan **Giusy Pisano**, Center of Korean History de doçent ünvanına sahiptir. Aynı zamanda Paris 3 - Sorbonne Nouvelle Üniversitesi ED Arts et Médias bünyesinde araştırma sorumlusu olup, IRCAV ve Grafics üyesidir. Collège de France'ın PAUSE programı içinse akademik danışmanlık yapmaktadır. Presses Universitaires du Septentrion isimli yayınevinde “Images et Sons” (İmgeler ve Sesler) yayınlarından sorumludur. Jean-Marc Larrue ile birlikte “Sahne Sanatları ve Görsel-İşitsel Formlar” (2011 - 2014) araştırma programını yürütmüştür. Bugün Laurre ile birlikte “Hileci Sanatlar: Makineler, Sihir, Medya” isimli projeyi yönetmektedir. “Fransız sinemasının Fransız Kültür Merkezleri ve Alliance Française dernekleri bağlamında tanıtımı” projesinin bilimsel sorumlusudur.

Ana Bento-Ribeiro est docteure en cinéma à l'Université Paris-Nanterre, où elle a travaillé sur les aspects socio-économiques du cinéma roumain contemporain. Intéressée aux interactions transnationales du cinéma européen, en particulier entre la France et l'aire post-communiste, elle est également chargée de cours à l'Université Paris 8 et à l'Université d'Évry, où elle assure des cours sur l'économie du cinéma et de l'audiovisuel et sur l'image numérique. Présente dans plusieurs colloques internationaux, membre du Co-Production Research Network, elle a également publié des articles dans 1895, Afterimage, Girlhood Studies et Finnish Journal of Romanian Studies. / **Ana Bento-Ribeiro** günümüz Rumen sinemasının sosyoekonomik yönleri üzerine çalıştığı Paris-Nanterre Üniversitesi'nde sinema üzerine doktora sahibidir. Avrupa sinemasının uluslararası etkileşimleriyle, özellikle Fransa ve Post-komünist ülkelerle ilgilenen Riberio, aynı zamanda Paris 8 ve Evry Üniversitelerinde sinema ve görsel-işitsel pratiklerin ekonomisi ve dijital görüntü derslerinden sorumludur. Çok sayıda uluslararası kolokyuma katılmış, Co-Production Network üyesi olup 1895, Afterimage, Girlhood Studies ve Finnish Journal of Romanian Studies gibi dergilerde makaleleri yayınlanmıştır

Ayşe Toy Par est maître de conférences en études cinématographiques à la faculté de communication de l'Université Galatasaray et est membre du centre de recherche sur les médias- MEDIAR de l'Université Galatasaray. Ses travaux et publications portent essentiellement sur l'histoire et les industries de films en Turquie, la question de l'identité à travers le cinéma et les questions du public au cinéma. / Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi Sinema Bölümünde doçent olan **Ayşe Toy Par**, aynı zamanda üniversite bünyesindeki Medya Çalışmaları, Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin (MEDIAR) üyesidir. Çalışma alanları esas olarak Türk sinema tarihi ve Türkiye'deki film endüstrileri, sinema bağlamında kimlik sorunu ve sinema ve seyir deneyimleridir.

Hülya UĞUR TANRIÖVER est Professeure de sociologie du cinéma et de la télévision; et Directrice du Département de Radio Télévision et Cinéma de la Faculté de Communication de Tirebolu, à l'Université de Giresun (Turquie). Elle est également membre du Comité de Direction de TÜRSAV (Türkiye Sinema Vakfı, La Fondation Turque du Cinéma) et conseillère du Festival International Itinérant de Films de Femmes Filmmor (Istanbul). Ses travaux et publications portent essentiellement sur les industries de films, la sociologie des publics du cinéma et de la télévision ainsi que sur les questions de genre notamment dans le cinéma, la télévision et les médias / Sinema ve televizyon sosyolojisi alanında profesör olan **Hülya Uğur Tanrıöver** Giresun Üniversitesi Tirebolu İletişim Fakültesi'nde Radyo, Televizyon ve Sinema bölüm başkanıdır. Uğur Tanrıöver aynı zamanda Türkiye Sinema Vakfı'nın (TÜRSAV) Yönetim Kurulu üyesidir ve Filmmor Uluslararası Gezici Kadın Filmleri Festivali'nde danışmanlık görevini üstlenmiştir. Çalışmaları temelde film

endüstrileri, sinema ve televizyon izleyici sosyolojisi ve özellikle sinema, televizyon ve medyadaki toplumsal cinsiyet sorunsalları üzerine yoğunlaşmaktadır.

Ana Vinuela est maître de conférences à l'Université Sorbonne Nouvelle – Paris 3 et membre de l'Institut de recherche sur le cinéma et l'audiovisuel (IRCAV). Ses recherches portent sur la dimension transnationale du cinéma français contemporain, le dialogue entre la France et les cinémas du monde, l'organisation et les stratégies des industries cinématographiques et audiovisuelles et les politiques publiques dans ces secteurs.

Elle a été directrice des études d'Ina Sup, l'école supérieure de l'Institut national de l'audiovisuel, dont elle a participé à la création. / Paris 3 - Sorbonne Nouvelle Üniversitesi'nde doçent olarak görev yapmakta olan **Ana Vinuela** aynı zamanda Ulusal Sinema ve Görsel-İşitsel Araştırma Merkezi (IRCAV) üyesidir. Güncel Fransız sinemasının ulus-ötesi boyutu, Fransız sinemasının ve diğer ülke sinemalarıyla ilişkisi, sinema ve görsel-ışitsel endüstrilerinin yapısı ve stratejileri ve bu sektörlerdeki kamu politikaları üzerine çalışmalar yapmaktadır. Kuruluşuna katkıda bulunduğu Ina Sup'te (Ulusal Görsel-İşitsel Kurumu) yöneticilik de yapmıştır.

Ece Vitrinel est chercheure à la Faculté de communication à l'Université Galatasaray, Istanbul, Turquie. Avec sa thèse intitulée « Le cinéma en salle face à la multiplication des écrans. Une analyse pluridisciplinaire de la situation en Turquie », elle est devenue titulaire en 2015 d'un double doctorat en sciences de l'information et de la communication (Université Sorbonne Nouvelle – Paris 3 et Université Galatasaray). L'essentiel de son travail porte sur la culture visuelle, l'expérience spectatorielle, les écrans et l'industrie cinématographique / Doktor ünvanını 2015 yılında “Çoğalan Ekranlar Karşısında Sinema Salonları: Türkiye'deki Durumun Çok Disiplinli Bir İncelemesi başlıklı teziyle Sorbonne Nouvelle - Paris 3 ve Galatasaray Üniversiteleri'nden alan **Ece Vitrinel**, 2006'dan bu yana Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde görev yapmaktadır. Görsel kültür, ekranlar, izleyici çalışmaları ve film endüstrileri öncelikli araştırma alanlarıdır.